

HORYDOLY

**SJEZD ZE
STOP SNĚŽKY
LAWINY NA SEVER
DO POLSKA**

**TEST: ZAPÁLIL
JSME KUFR PELI
ODOLAL!**

**BEZEDNÝ PRAŠAN
V COURMAYEUR**

**FERÁTA MITTENWALDER
KLETTERSTEIG**

**TÉMA: STÜDLGRAT NA
GROSSGLOCKNER**

Text: Kamil Arnošt. Foto: Miroslav Rygl

NÁROČNÁ BIKE ADVENTURE

Cyklistický orientační závod Bike Adventure letos ovlivnil nejen těžký kopcovitý terén, ale také proměnlivé povětrnostní podmínky. Byla to jedna z nejtěžších soutěží v historii tohoto podniku. Absolutními vítězi se stali Lubomír Tomeček s Janem Lauermanem ze Start týmu.

Dvoudenní Bike Adventure se jela v Krušných horách s centrem ve sportovním areálu u Horského hotelu Lesná. Zúčastnila se více než tisícovka závodníků ve dvoučlenných družstvech. Orientační cyklistický závod dvojic kombinuje MTB maraton a navigaci v přírodě podle turistické mapy.

Strmé stráně, hluboká údolí a divoké lesy připravily cyklistům náročné chvíle. Počasí si zahrávalo nejen se závodníky, ale také s pořadateli. Náhle se střídaly prudké deště, silný vítr a příjemné sluníčko, takže bylo chvíli velmi teplo a chvíli zima. Centrum závodu umístěné na vrcholku kopce bylo posledním pomyslným hřebíčkem do rakve některých ambicí. V takovýchto terénech je velmi těžké odhadnout síly a čas návratu, proto mnoho závodníků podcenilo dobu potřebnou pro jízdu zpět do cíle, a tak překročili časový

limit, za což se jim strhávaly bodové hodnoty.

"Asi mi déšť, bláto a zima vadí na kole méně než ostatním závodníkům, každopádně jsme si to docela užívali," hodnotil počasí v Krušných horách Luboš Tomeček z vítězného Start teamu, který v podobných povětrnostních podmínkách vyhrál tento závod už v roce 2005 na Drahanské vrchovině. ■

Co si myslíte...

SINGLTREK POD SMRKEM V JIZERKÁCH WWW.HORYDOLY.CZ/VYPSAT.PHP?ID=12504

Ve čtvrtek jsem byl na stezkách už podruhé, tentokrát se mi povedlo zdotat celou trasu. Dalo to přes dvanáct kilometrů stezek a časově asi čtyři hodinky. Bylo hodně popadavých stromů a velkých větví plus zastávky na focení.

Pepík W.

Taková "jednostopá" je pěkná nuda a hůl. Škoda ničit les proto, aby jim mohly jezdit mimina na kole. Na to je všude dost lesních cest a šotolinek. Je smutné, že i v Česku, kde je spousta super zajímavých pěšin, se šíří trend znásilňování přírody honbě za tzv. turistickou atraktivitou. Hlavně, že se to světově jmenuje singltrek. To je snad treková seznamka pro osamělá srdce? Ve Svatém Mořici je teď módní odstraňovat z horských pěšin kameny, aby po nich mohly jezdit paní radové, co ještě nepochopily, že brzdy mají víc než dvě polohy otevřeno/zablokováno.

Lenka K.

V tuzemských podmínkách považuji singltrek za módní pitomost. Takových krásných pěšin je všude. Zlatá Marie Terezie a volný vstup do lesů!

Lukas B.

Nezlobte se na mě, ale ježdění na singltreku je prostě super a má to určitě význam. Už jen proto, že to zatráktivní cyklistiku více lidem, přitáhne to turisty do oblastí, kam dřívě nejezdili, a svým způsobem zlegalizuje ježdění po lese.

Chcaldo Mandolini

Ne každého uspokojuje se kodrcat na cestách rozbitých těžkou lesní technikou a celoživotní prohledávání hor, kde že ty pěkné pěšinky vlastně jsou. Na tomto rodinném singltreku jsem si užil do sytosti.

Nara

LEGENDÁRNÍ VIDLOVÝ HŘEBEN WWW.HORYDOLY.CZ/VYPSAT.PHP?ID=12474

Blahoželám za pekný a vecný článok. O klasických túrach sa teraz bohužiaľ už vela nepíše. Myslím si, že je dôležité, aby sa liezlo korektné, aby sa využilo pekné počasie a aby mal človek radosť. Vidlove veže a hrebeň boli v mladosti mojim obľúbeným terénom. Nastupovali sme zo Skalnatej chaty. Vtedy to bola opustená krajina a počas celého dna si nestretol ani jedného človeka.

Alex Luczy

Se všemi našimi technickými vymoženostmi a dokonalým jištěním bychom se měli učit od klasických lezců a jejich stylu lezení (Buhl, Rebufat, Kuchař a spol). Ono totiž aplikovat jistící techniku vymyšlenou pro šestkové lezení na trojkové hřebeny není moc dobrý nápad ač se tak dnes v podání některých lidí často na horách děje.

Radek Zolan Lienert

Z VYSOKÝCH TATER MIZÍ HOSTÉ WWW.HORYDOLY.CZ/VYPSAT.PHP?ID=12460

Jenom bych podotknul, že měřím 181 cm a vyšlo na mě do Tater v novém spacím vagonu horní místo, kde postel je dlouhá 150 cm! Průvodčí mi řekl, že mě chápe, a že si mám stěžovat. Inženýr, který ji navrhoval, by měl na ní spát za trest.

Libor Hroza

U nás v oddíle když se domlouváme na Tatry, tak vždy se slovy: "Pojedme vlakem, je to takové dobrodružnější." Zvlášť pokud se rozhodnu pro noční Laborec, tak je to fakt mazec. Mnohdy je cesta vlakem opravdu větším zážitkem než samotné lezení.

Belial

Přidaná hodnota vlaku? Je pomalejší, za to však dražší a špinavý.

M.

NERVOZITA V PRSTECH

Také ji cítíte? Nervozitu? Stačí jeden nebo dva víkendy, kdy nemůžeme vyrazit někam ven a už jsme nervózní jako ratlíci, nepřijemní a rozladění.

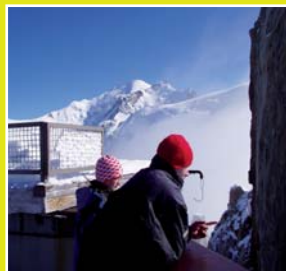
V prstech bychom nejraději drželi skálu, pod nohama aby nám křupal sníh a ve vlasech bychom chtěli cítit slunce a vítr. Jenže se právě léčíme z prasečí chřipky, doháníme zpoždění v zaměstnání či ve škole, nebo máme rodinné povinnosti, jako třeba hlídání dětí, oslavy kulatých narozenin, případně kutíme něco na baráku či v bytě. Všichni ale víme, že starosti jednou pominou a my se ocitneme venku, za dveřmi, outdoor! Pozdravíme se s kamarády a vrhneme se na to, co nás tak moc baví. Budeme trpět, mrznout, potit se, ztrácet se a nacházet, bát se, budou nás bolet nohy a budeme šťastní.

V tomto čísle Horydoly možná najdete inspiraci, kde si to užít. Za prašanem vás zveme do italského Courmayeuru. Nahoru se vyvezete lanovkou a dolů pořčíte po pás v prašanu. Je libo klasický horolezecký výstup? Máme pro vás zasněžený hřebek Stüdl na Grossglockner. Feráta? I ta může na začátku zimy zajímavá. Podívejte se s námi do Karwendelu. Chcete si s rodinou jen tak zalyžovat? Pojeďte na Špičák, do Nassfeldu, nebo třeba do polských skiareálů.

Přeji čtení a prohlížení, které vás bude bavit, ale také vás nakopne, abyste už konečně někam vypadli. Je to jenom na vás a vašich kámoších!

Skol!

Kuba Turek, šéfredaktor

SNĚHOVÉ KRÁLOVSTVÍ COURMAYEUR (str. 14-17)

NA VLASTNÍ OČI: : Bike Adventure.....	4
OHLASY: Co si myslí čtenáři.....	5
AKTUALITY: Ze světa outdooru	8
PRÁVĚ TEĎ: Lyžování v Hochgurgl/Obergurgl	10
SKITOURING: Lyžařský výlet na Luž.....	12
FREERIDING: Prašan v Courmayeuru	14
SKIALPINISMUS: Ze Sněžky na sever.....	18
HOROLEZECTVÍ: Hřeben Stüdl na Grossglockner...	20
RODINNÉ SJEZDOVKY: Nassfeld v Korutanech	24
DOMÁCÍ SKIAREÁL: Špičák na Šumavě	26
FERÁTY: Mittenwalder Klettersteig v Karwendelu	28
TEST: Kufr Peli 1400 a sněžnice IFTAR.....	30
DALEKÉ CESTY: Osmitisícový Gasherbrum	32
SVĚT OUTDOOROVÉHO VYBAVENÍ: Novinky na trhu.....	34
WELLNESS: Therme Laa na moravsko-rakouských hranicích.....	36
FILM: Riskantní sjezd ze Svatého Eliáše.....	37
ZÁVODY: Dolomitenmann	38
ZA HRANICEMI: Lyžování v Polsku	40
SEZNAM: Lyžařské cestovní kanceláře.....	41

STORY: Lyže v autě je
nutné upevnit..... 42

34 NOVINKY
NA TRHU

14 FREERIDING

37 FILM

38 ZÁVODY

Horydoly – outdoor magazín, číslo 29 2009 (V). ISSN: 1802-0089. **Vydavatel:** UpDown Media, s.r.o. **Adresa redakce:** Sněženková 6, 106 00 Praha 10. **E-mail:** redakce@horydoly.cz. **Šéfredaktor:** Jakub Turek, jakub.turek@horydoly.cz, mobil: +420 728 892 898, Skype: jakub_turek, ICQ: 344-733-643. **Redaktoři:** René Kujan, rene.kujan@horydoly.cz a Aleš Erbek, ales.erbek@horydoly.cz. **Grafika:** Markéta Weberová, weberova.m@centrum.cz. **Korektury:** Hana Kloubová. **Na čísle spolupracovali:** Pavel Fojtík, Jan Urban, Robert Kessl, Martin Kráčalík (Seven Days), Petr Miškovský, Vladimíra Vojtková, Ondřej Hampl, Hana Korcová, Petr Buček (Autembezpečně.cz), Kamil Havlíček, Eva Kadlecová (MFOF), Amanda Follett (Red Bull), Lucia Jamrichová, Kamil Arnošt, Miroslav Rygl, Jiří Lužnický. **Inzertní zastoupení:** www.OUTDOORNET.cz. **Obchodní ředitel:** Ondřej Turek, ondrej.turek@mediahouse.cz, mobil: +420 608 733 888, Skype: otunekpraha, ICQ: 91-916-149. **Předplatné v Česku:** Cena výtisku 59 Kč, roční předplatné 199 Kč, objednávky SEND Předplatné, P.O.Box 141, 140 21 Praha 4, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425, SMS: 605 202 115, e-mail: send@send.cz, www.send.cz.

Fotografie na titulní straně: Jdeme na sjezdovku! **Foto:** Alpine Pro

PŘÍBĚH PLANETY ZEMĚ

Atraktivní multimediální výstavu připravilo Národní muzeum v Praze. Sály této důstojné instituce se otřásají, hlučí, bouchají a rudě probleskují. Návštěvníci jsou vtaženi do Příběhu planety Země. Výstava potrvá do 6. července. Vstupné stojí 150 Kč, rodinné 200 Kč, školní 50 Kč a každé první pondělí v měsíci se neplatí nic. Podrobnosti na internetu www.planeta-zeme.cz

Text a foto: kt

NOVÁ FERÁTA ADLER

První sezonu má za sebou zajištěná cesta Adler (Orel) na horu Karkopf v pohoří Mieminger Kette. Na klettersteig se vychází od chaty Neue Alplhütte. Klíčové místo má obtížnost D, zbytek je výrazně lehčí.

Text a foto: Klára Havlíčková a Martin Krédl

ISLANDANÉ JSOU NA KOLENOU

Není lepší čas na návštěvu Islandu, než nadcházející léto. Ostrov je vlastní vinou ekonomicky na kolénou, měna klesá k minimu a Islandané se zoufale snaží přitáhnout aspoň nějaké peníze za turistiky.

"Oproti minulým letům klesly ceny zájezdů na třetinu," uvádí Jiří Kráčilík z cestovní kanceláře Turistika a hory. "Levnější jsou trajekty, kempy i jídlo." Třítýdenní poznávací cesta autobusem a spaní ve vlastních stanech v kempech přijde v jeho levné cestovce příští rok na čtyřadvacet tisíc korun. Jídlo a případné vstupné není v ceně.

Skandinávský specialista Periscope prodává zájezdy o třídu výše a tedy o poznání draž. Pořád jsou to ale dobré ceny. Dvoutýdenní zájezd autobusem tam a letadlem zpět s ubytováním v penzionech se snídaní přijde na osmadvacet tisíc korun.

Text: kt

HORYDOLY MĚŘÍ NETMONITOR

Inzertní síť Outdoornet začala měřit návštěvnost svých serverů metodou NetMonitor od 1. listopadu. Do sítě Outdoornet patří vedle dalších serverů také portál Horydoly.cz a časopis Horydoly. Dosud byly servery měřené systémem iAudit. "Síť je již poměrně velká a iAudit pro její potřeby pomalu nebude stačit," vysvětluje ředitel Outdoornetu Ondřej Turek.

"Navíc většina významných inzerentů mimo naši specifickou outdoorovou klientelu vyžaduje data z NetMonitoru." K dispozici budou i oproti iAuditu navíc data o demografii uživatelů. Měřicí systém ovšem nijak nezjišťuje jednotlivce a nijak tedy nenarušuje soukromí čtenářů.

Text: hd

KOMPAKTY TÁHNOU

Po celé planetě se oživil trh s fotografickými přístroji. Táhnou ho především digitální zrcadlovky na poloprofesionální a profesionální použití. Celosvětově roste také trh kompaktních fotoaparátů, ale Evropy se růst netýká. Konkurencí pro kompakty jsou mobilní telefony a

kamery - oboje dokážou udělat obrázky, které stačí na solidní fotku z rodinné oslavy nebo hospodské tancovačky. Renomovaná agentura GfK v Česku za loňský rok zaregistrovala meziroční propad prodeje kompaktních o 20 % v kusech a o 30 % v cenách.

Text: kt

MEDVĚDI SVAČÍ NA SKALNATÉ CHATĚ

Medvědice s mládětem se dostala do Skalnaté chaty ve Vysokých Tatrách a doslova ji vyžrala. Chatař Lačo Kulanga se zabarikádoval v ložnici, pustil nahlas televizi a lux a tím ochránil aspoň sebe. Medvědi odešli teprve poté, co vyplnili veškeré zásoby v kuchyni.

Text: Ondřej Bílek – Tatry.cz.
Ilustrační foto: Pavol Lenko

ADAM ONDRA VYHRÁL SVĚTOVÝ POHÁR V LEZENÍ

Brněnský horolezec Adam Ondra vyhrál poslední závod Světového poháru v lezení na obtížnost v Kráji. Stal

se tak zároveň absolutním vítězem světové série. Napodobil tak svého o pár let staršího rodáka Tomáše

Mrázka, který pohár také již v minulosti získal.

Text a foto: hd

KOUPÁNÍ MĚNÍ VYDAVATELE

Server Koupání, jehož jádrem je přehled tuzemských akvaparků, bazénů a koupališť, mění vydavatele. Jeho duchovní otec a dosavadní majitel Petr Ptáček se dohodl na prodeji s novým vydavatelem Ike Media. Až dosud byl součástí největšího vodáckého serveru Raft.cz. Důvodem prodeje je specializace Petra Ptáčka výhradně na vodácký sport. Provozuje v Novém Městě nad Metují server, Vodáckou školu záchrany a půjčovnu lodí Metuje. Server Koupání najdete nově na samostatné adrese www.koupani.cz.

Text: hd. Logo: fil

LYŽE SPORTEU DO TERÉNU

Novinkou letošní sezonu od Sportenu je skialpinistická lyže Guru za dvanáct tisíc korun. Její sestrou je freeridová speciálka Storm (18 500 Kč). V terénu jim sekundují starší bratrance backcountry Highlander (3300 Kč), Forester (3600 Kč) a Ranger (4000 Kč).

Text: kt

ŘETĚZY NA OSTRÉM ROHÁČI

Další kus hřebenovky Západních Tater byl přejištěn. Nové řetězy dostaly během léta a podzimu úseky přes Ostrý Roháč a Baníkov. Práce vedl Pavol Havlík z Horské služby.

Text: Libor Bolda – Tatry.cz

BÍLÝ KRÍŽ PRO HOROLEZCE

Jihomoravská skála v rezervaci Bílý kríž u Dyje se letos v létě dočkala horolezecké sanace a také nových prvovýstupů. Dosahují výšky až 45 metrů. Stěny dostaly názvy Pohraniční stráž, Dezertérů a Tora Bora. Lezení je kvůli hnízdění ptáků zakázané od 1. února do 30. června. Hlavní stěna je otočená k jihu, a tak se tu dá lézt i za slunečných podzimních a zimních dní.

Text a foto: kt

KRKONOŠE SE UVOLNÍ PRO TURISTY

Od začátku roku 2010 bude uvolněn pro turisty vstup do národního parku Krkonoše. Mimo značené cesty budou moci vstupovat do přírody také ve druhé zóně. Doposud to bylo možné jen ve třetí zóně. Mapy Krkonoš najdete na serveru mapy.krnapp.cz.

Text: hd

ROUBÍČKOVÁ MLUVÍ ZA MINISTERSTVO

Petra Roubíčková se stala tiskovou mluvčí Ministerstva životního prostředí. Její předchůdce a zároveň ředitel vnějších vztahů ministerstva Jakub Kašpar odchází podle svých slov z osobních a rodinných důvodů.

Text: hd

MERCEDES VIANO V KEMPINKOVÉ ÚPRAVĚ

Mercedes-Benz přiváží na tuzemský trh svůj velkoprostorový model Viano v úpravě Marco Polo. Vyspí se v něm pět lidí, střechu lze zvednout jako stan, další střechu lze rozvinout do strany jako předsíň, uvnitř je stabilní kuchyňka s ledničkou a sporákem. Třilitrový diesel s automatickou převodovkou přijde na jeden až jeden a tři čtvrtě milionu korun.

Text a foto: Kuba Turek

ČESKÝ KŘEMENNÝ VAL

Český křemenný val na Domažlicku, tvořený skalkami čistého křemene, byl vyhlášen přírodní památkou. Úředně vyhlásila Správa chráněné krajinné oblasti Český les za chráněnou pouze část u Chodova, ale skalnaté pásmo se táhne v délce třiceti kilometrů od Folmavy k Bělé pod Radbuzou. Podobné skalky vystupují v podobě útesů jako Goethovy skály dokonce až u Aše.

Text: Jakub Kašpar

ZMĚNA LOGA ČESKÉHO KRASU

Chráněná krajinná oblast Český kras dostala nové logo. Podrobnosti o okolnostech jeho vzniku si můžete přečíst na webu www.horydoly.cz/vypsat.php?id=12530.

Text: hd. Logo: Jana Štěpánová

UNDERWEAR

CHLADÍ, KDYŽ SE POTÍTE, HŘEJE, KDYŽ JE VÁM ZIMA.

Funkční prádlo X-Bionic® Functional Underwear umožňuje tělu udržet si optimální teplotu po delší dobu. Je prokázáno, že takto uchovanou energii dokáže vaše tělo využít ke zvýšení svého výkonu. Svou energii potřebujete k důležitější věci, než je pocení nebo zahřívání se. Funkční prádlo X-Bionic® Functional Underwear hřeje, chladí a vysušuje právě tam, kde je to potřeba - nejen tam, kde to lze.

SweatTraps™

brání prosakování potu už od začátku fyzické aktivity. Radikálně jsme zvětšili Evaporation SurfaceExpander™, abychom pomohli odpařování potu ze SweatTraps™.

AirGuides™

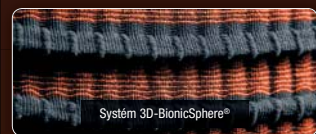
fungují jako mezery a okraje kolem AirConditioning Channel®.

ElbowPads™

chrání lokty před chladem.

Systém 3D-BionicSphere®

ponechává zbytky vlhkosti na povrchu kůže, které však tělo nevyhodnocuje jako mokro. Tělo nemá senzory potu. Můžeme ho vnímat pouze mechanicky. Vytvoří se kapičky a začnou stékat, což je moment, při kterém registrujeme „mokra“. SweatTraps™

pohlcují toto mokro dříve, než jej ucítíte a odvádějí ho pryč, aby se pot mohl odpařit. Na kůži zůstává pouze minimum vlhkosti, které slouží k ochlazení těla. Protože bez vlhkosti není ochlazení.

ISO-Pad™

udržuje oblast boků v teple.

AirConditioning Spot™

ventiluje kolena aniž by došlo k jejich podchlazení.

Innerlap AirConditioningZone™

tkaná síťovina bez izolační funkce umožňuje cirkulaci vzduchu a pomáhá ochlazovat tělo, jakmile se začnete potit.

ExpansionKnee™

chrání kolena před chladem. Koleno se může ohnout až do úhlu 160°. Pro spodní prádlo je těžké se přizpůsobit ohybu, aniž by došlo k jeho zeslabení a následně ke ztrátě funkce hřát. Princip harmoniky u ExpansionRibs™ izolační vlastnosti spíše zdokonaluje, než že by je spodní prádlo ztrácelo, je-li koleno ohnuté. Systém komůrek a kanálků poskytuje izolaci díky teplému vzduchu zadržovanému uvnitř. ExpansionKnee™ je vysoce ohebné, aniž by docházelo ke shromáždění v průběhu pohybu.

X-BIONIC®
FUNCTIONAL UNDERWEAR

Více informací o produktech X-BIONIC® najdete na www.x-bionic.com a www.progresscycle.cz
Katalog Progress Cycle 2010 si objednáte zdarma na info@progresscycle.cz

XX TECHNOLOGY
SWISS RESEARCH AND DEVELOPMENT

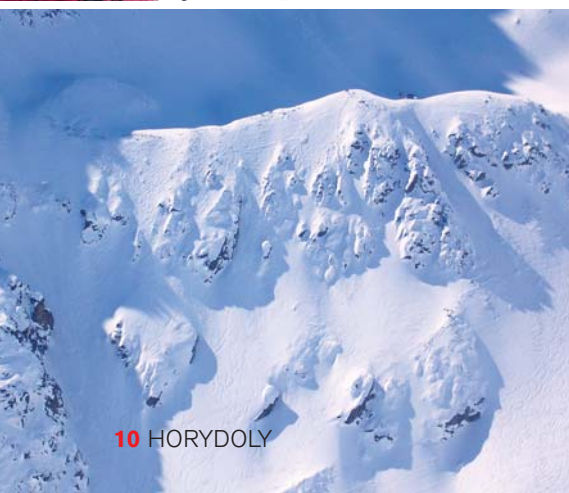

STUDENÉ VIBRACE

Text a foto: Jiří Lužnický

Už je to tady zase. Ledový vítr vibruje mezi zmrzlými skalami, modeluje fantastické sněhové převěje a lyžařům se pění krev. Luxusní pětihvězdičkové skiareály Obergurgel a Hochgurgel kousek od Söldenu nabízí parádní freeride ve volném terénu. Hora Gaislachkogel vypadá jako velký kotel, jehož středem vede lanovka, a je k lyžování v prašanu jako stvořená. Vytipované trasy lze díky lanové dráze předeem prohlédnout a pak se v nich lehce orientovat. ■

helma a brýle SWANS

chrániče ZANDONA

hole LEKI

ZANDONA **SWANS** **LEKI**
GLOBAL PROTECTIONS

his
official
tuning

robin kaleta

www.sportkoncept.cz

foto: vítek ludvík

Text a foto: kt

LUŽICKÝ FREERIDE

CESTA Z DOLNÍ SVĚTLÉ NA SEVER NÁS DOVEDE DO SEDLA NA HLAVNÍM HŘEBENÍ LUŽICKÝCH HOR, KDE JEŠTĚ NEDÁVNO STÁVALA ZÁVORA. TEĎ JE TU JEN NĚKOLIK VELKÝCH BALVANŮ PŘES CESTU, ABY DO CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI NEVJÍZDĚLA AUTA Z ČESKÉ ANI NĚMECKÉ STRANY.

Neměli jste potíže s českými pohraničníky?" ptá se postarší Němec na procházce. "Tady se přece nesmí v lese chodit přes hranici." Sdělují mu novinku, že už dva roky jsme oba státy v Schengenském prostoru a českou policii turisté nezajímají. "Ach so, Schengenraum, Schengenraum!" zklamaně povzdychne německý výletník.

Na německé straně vede silnice, stojí několik domů, je tam otevřená hospoda a čilý turistický ruch. V Česku je les, turistický

rozcestník a pomník za boj českých celníků se sudetoněmeckými bojůvkami těsně před 2. světovou válkou.

Procházíme osadou a stoupáme na Luž (792 m n.m.). Serpentine bereme hákem, na skialpových lyžích to jde přímo nahoru. Les se postupně prosvětluje, smrkové monokultury se mění na přirozený horský les.

Sjezd je stejný jako všude v Lužických horách. Slalom mezi stromy střídají průjezdy mlázím, vodorovné přejezdy a průjezdy malých roklí. ■

Sudetská hospoda pod Luží

Piskovcová věž Falkenstein získá v zimě fantastní atmosféru

HORYDOLY.CZ

Vykročte vstříc zážitkům!

INTERNETOVÝ DENÍK WWW.HORYDOLY.CZ VYCHÁZÍ UŽ SEDM LET. PO CELOU DOBU SE ROZRŮSTÁ POD RUKAMA REDAKCE I POD TLAKEM ČTENÁŘŮ. VĚNUJE VELKÝ PROSTOR VŠEM, KTEŘÍ AKTIVNĚ SPORTUJÍ, LEZOU PO HORÁCH, JEZDÍ TŘEBA V KÁNOI NEBO NA KOLE A VŮBEC ZAŽÍVAJÍ PŘI SPORTU A NA CESTÁCH ZAJÍMAVÉ VĚCI. REDAKCE SPOLU S NIMI VYTVÁŘÍ ŽIVÝ INTERNETOVÝ PROSTOR, KAM SE VŠICHNI RÁDI VRACEJÍ, KDE SE MOHOU BLÝSKNOUT SVÝMI ZÁŽITKY NEBO SE PORADIT S OSTATNÍMI.

HOROLEZCI

www.horydoly.cz/horolezci

Reportáže ze závodů, zprávy z horolezecké komunity, tipy na skalní lezení v Česku a horolezecké túry ve Vysokých Tatrách. Ochutnejte okouzující hřebenovku na Žabiho koně, podívejte se na video z Bořně, nebo si projděte obsáhlý seznam umělých lezeckých stěn.

VODÁCI

www.horydoly.cz/vodaci

Jarní říčky a potoky, boj o zákaz lodí na Vltavě, aktuální vodácké zprávičky a fotogalerie, největší seznam půjčoven lodí v Česko-Slovensku. Splujte s námi znásilněnou Kněžmostku, zkoukněte filmy z Krumlovského maratónu, nebo pádlujte skrze Prahu.

LYŽAŘI

www.horydoly.cz/lyzari

Ještě nemáme dost sněhových radovánek. V zimě v létě vyrážíme na lyže. Prohlédněte fascinující fotoreportáže z World Freeride Tour, vychutnejte jarní prašan v Chamonix a fotogalerii z osmitisícové Dhaulagiri. Nezapomeňte, na Horydoly si moc sjezdovek neužijete, jezdíme do terénu!

DĚTI

www.horydoly.cz/deti

Narozením potomka nic nekončí! Pro outdoorové nadšence začíná něco nového.

Je krásné ukázat dětem hory, řeky, skály, lesy... Nabízíme tipy na letní cyklistické túry, které zvládnou i malé děti.

stále aktualizujeme přehledy lanových center a aquaparků, uveřejnili jsme fotoreportáž ze setkání vodních skautů a jako bonbónek píšeme o turistice s lamami v Alpách.

OUTDOOROVÁ MÉDIA

www.horydoly.cz/media

Co se děje v mediální krajině? Vznikají a zanikají časopisy, objevují se nové zajímavé weby, redaktoři se přesouvají a občas se objeví nějaká kauza. Sledujeme vznikající internetové stránky a informujeme o připravovaných tiskových konferencích.

SPOTŘEBITELSKÉ TESTY

www.horydoly.cz/testy

Přehledy vybavení, spotřebitelské rady a nezávislé testy najdete ve speciální rubrice. Vyzkoušeli jsme vteřinové stany Quechua. Zjišťovali jsme, jestli jsou lepší ponožky Moira nebo Canard.

Testujeme supermarketové vybavení i výstroj nejlepších světových značek.

OUTDOOROVÝ BYZNYS

www.horydoly.cz/firmy

Cestovní a sportovní průmysl je mocným odvětvím ekonomiky. Desetina národního důchodu proudí právě odtud. To je více, než dokážou vydělat automobilky, strojírny, nebo zemědělské farmy. Prohlédněte seznam outdoorových obchodů. Cestovky pozorují, že stále méně turistů jezdí na Balkán. Kempaři pociťují odliv z tábořišť.

Horydoly

WWW.HORYDOLY.CZ

COURMAYEUR

FREERIDING

Vrtulník bdí nad bezpečím lyžařů
a snowboardistů, ale nikdo nechce
letět do nemocnice.

Text a foto: Jakub Turek

MONT BLANC JE MEKKOU FREERIDINGU. DRSNĚJŠÍ A DELŠÍ VYSOKOHORSKÉ SJEZDY NAJDETE NA SEVERNÍ FRANCOUZSKÉ STRANĚ NAD CHAMONIX. ZA POHODOVÝMI SJEZDY PO PÁS VE SNĚHU POD MODROU OBLOHOU SE JEZDÍ NA JIH DO ITALSKÉHO COURMAYERU. PROSLULÉ JSOU DVA DLOUHÉ DOBRODRUŽNÉ SJEZDY. VYVEZEME SE LANOVKOU NA HELBRONNER (3459 M N.M.) A MŮŽEME SI VYBRAT, JESTLI POJEDEME DO ITÁLIE, NEBO DO FRANCIE.

Do Francie vede známé ledovcové údolí Vallée Blanche. Dvacetikilometrový sjezd je obvykle vyjetý mnoha vůdci a jejich klienty. Za pěkného počasí připomínají ledovcové zlomy široké sjezdovky. Mezi nimi se dlouze traverzuje a na závěr se ploužíme plochým údolím. Nejobtížnější je začátek sjezdu, kdy musíme proklíčovat ledovcovým zlomem pod Kapucínem (Grand Capucin). Tady horší vůdci navazují své klienty na lano. I zkušení skialpinisté musejí mít oči na stopkách. Trhliny jsou tu obrovské a nevyzpytatelné.

V polovině sjezdu si můžeme zaskočit na oběd, nebo jen na pivo či kávu na chatu Requin. Sem se sjíždějí dva proudy lyžařů. První jedou z francouzské Aiguille du Midi (3843) a druzí z italského Helbronneru. Na konci ledovce sjíždíme k umělé ledovcové jeskyni. Čtyři eura za prohlídku nedáme, a tak rovnou házeme lyže na ramena a stoupáme po železných schodech ke kabinkové lanovce. Ta nás vynese k nádražičku Montenvers.

Zubačka nás sveze dolů do Chamomix. Na zpátek do Courmayeru se vrátíme autobusem nebo taxíkem skrze tunel pod Mont Blankem. Autobus je v ceně permanentky. Máme v nohách dvacet kilometrů na lyžích. Na výlet je dobré vyhradit si celý den.

TOULA

Ostřejší sjezd nazvaný Toula je kratší a vrací nás zpět do Itálie. Od lanovky obkroužíme samotnou skálu Punta Helbronner a vlevo za ní přijedeme do širokého sedla. Pod ledovou převějí vidíme obrovské železné schodiště. Překonává skalní pasáž. Ke schodům spouštějí vůdci své klienty na lanech, některá družstva slañují, ale

pro zkušené lyžaře není problém nějakých dvacet výškových metrů sešoupnout po tvrdém sněhu. Pod schodištěm nás čeká obrovský sněhový kotel plný hlubokého prašanu.

V polovině ho přerušuje mohutný ledovcový zlom s velkými trhlinami. Dá se objet zleva nebo zprava podél skal. Zleva k němu sbíhají dva prudké kuloáry přímo od horní stanice lanovky. Jsou vyhrazené pro opravdu dobré jezdce. V místech, kde končí ledovec, traverzujeme doleva k mezistanici la-

novky Pavilon. Tady se obvykle končí a lyžaři sjíždějí lanovkou dolů do města. Sjezd až do Courmayeuru obvykle nemívá dost sněhu a když napadne, tak na travnatých svazích hrozí akutní lavinové nebezpečí.

MONT CHETIF

Zatímco lanovka na Helbronner je trochu odsunutá z centra Courmayeru, skiareál se systémem sjezdovek okolo vrcholu Mont Chetif (2343) se rozkládá přímo nad městem.

Nabízí obrovské pláně více či méně rozježděného prašanu především nad údolím Val Vény. Najdete tu krátké terénní vložky mezi sjezdovkami, záměrně neupravované boulovaté tratě i dlouhé odlehlé svahy. Nejzábavnější jsou řídké lesy ve strmých kopcích, kterým poskytují variabilní linie. Při lyžování je potřeba rychlá reakce, dobrý odhad kvality sněhu a myšlení na pár oblouků dopředu.

Tady bylo natočeno mnoho lyžařských filmů a nafotografováno nespočet fo-

„Sjezd po ledovci Toula je vyhlíd-
kový, prudký a nekonečný.“

Permanentky

Na oblast Courmayeur lze koupit místní permanentku. Jízdu na Helbronner se vyplatí koupit pouze jako jeden lístek nahoru. Platí tady také regionální skipas Chamonix Unlimited, který zahrnuje Courmayeur, střediska na francouzské straně Mont Blancu a také tamní dopravu vlaky a skibusy včetně autobusu mezi Chamonix a Courmayeur.

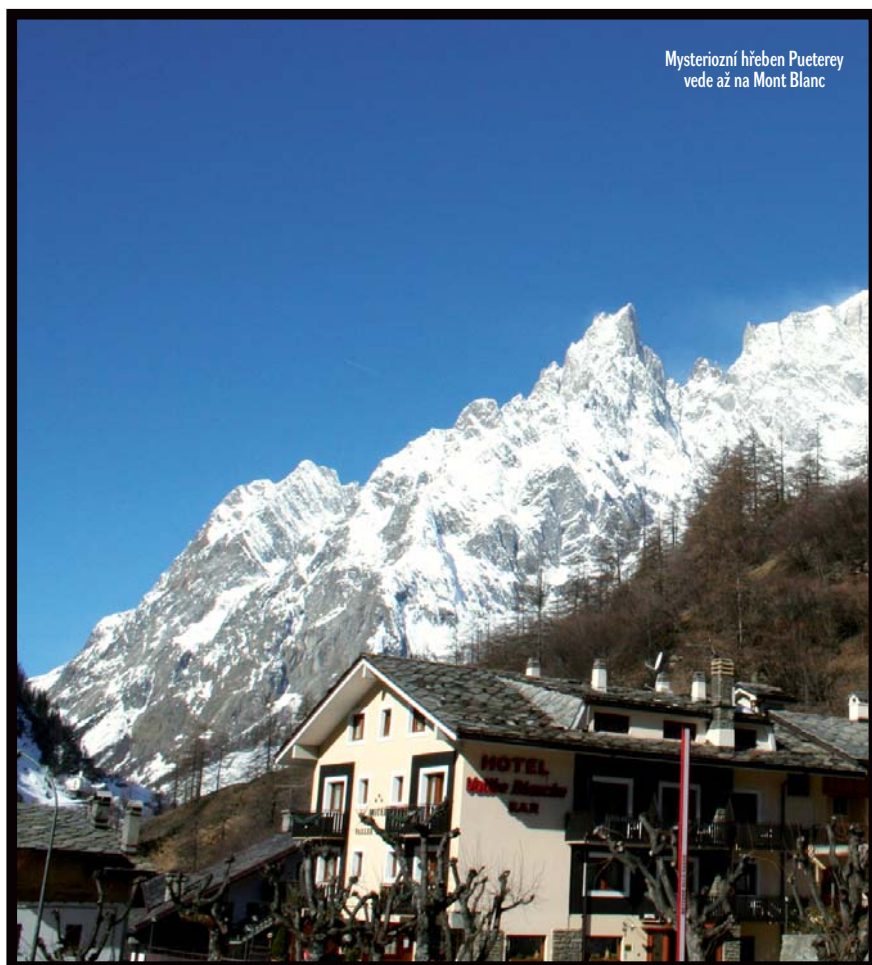
Doprava

Příjezd do Courmayeru je možný placeným tunelem pod sedlem Velký Svatý Bernard. Sedlo samotné je přes zimu zavřené. Druhá možnost příjezdu je od Ženevy po placené francouzské dálnici, případně od Martigny přes sedlo Forclaz, které je již otevřené. Tunel pod Mont Blancem je placený. Průjezd oběma směry stojí osobní auto 43 eur. Na dálnice ve Švýcarsku je potřeba zakoupit celoroční známku, v Německu se neplatí nic.

Doporučené vybavení

Bezpodmínečně nutné pro lyžování v terénu je lavinové vybavení (pipák, lopata, sonda). Nanejvýš vhodná je lékárnička, krém proti slunci, tmavé brýle a nepromokavé oblečení. Do terénu se jezdí v přílbě a na širokých lyžích. Čím jsou širší, tím se budete v prašanu cítit lépe. Nezapomeňte mapu, mobil a permanentku.

KOMPLETNÍ MANUÁL Lyžování v Chamomix
najdete na webu www.horydoly.cz/vypsat.php?id=12131

Mysteriozní hřeben Pueterrey vede až na Mont Blanc

tografii. Žluté slunce, jiskřivý bílý sníh, modrá obloha a kulisa nedalekého Mont Blancu dělají z těchto míst ideální fotografické studio pod širým nebem.

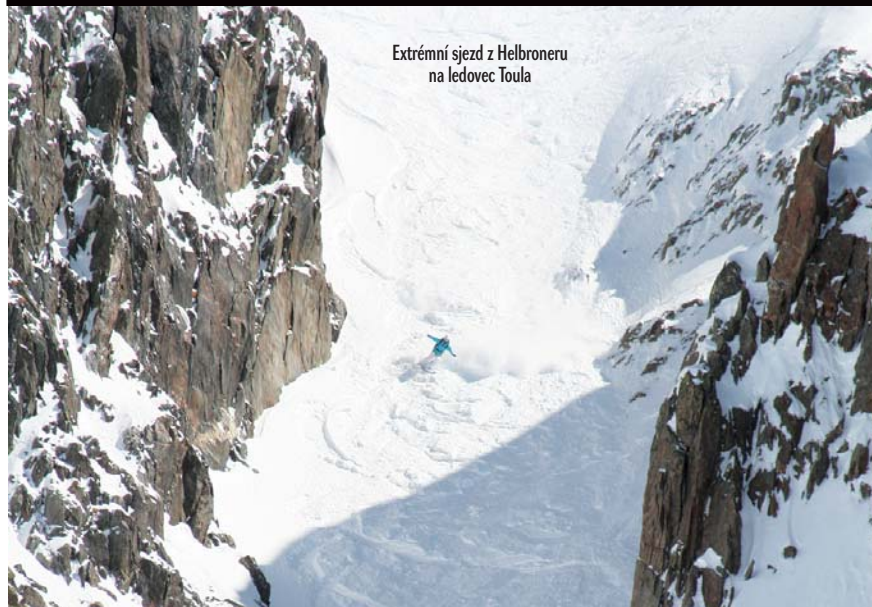
CRESTA D'ARP

Pokud se prokoušeme všemi lanovkami až na nejvyšší štít, můžeme sjet dvě dlouhé skiroute. Jízda po nich je vysokohorským zážitkem. Nejsou nijak značené, jejich zakres najdete na orientačních mapkách skiareálu.

Z Cresta Youla (2624) míří po širokých lučinatých pláních trasa Arp Vieille do údolí Vény do osady Zerotta ke stejnojmenné lanovce. Pokud si nejste jisti orientací, nejezděte sem. Mohli byste sjet do úzkých údolí s ledopády, lavinami a skalnatými prahy. Ještě o něco výše z Cresta d'Arp (2755) startuje trasa La Balme. Pohádkovými údolními mezi skalními útesy se sneseme až do Courmayeru. ■

Lanovky ve skiareálu Chetif

Extrémní sjezd z Helbronneru na ledovec Toulà

Dokonalé široké sjezdovky ve Val Vény

INZERCE

WWW.SKIVO.CZ

Text a foto: Kuba Turek

Severní strana nejvyšší české hory Sněžky je pro většinu tuzemských skialpinistů jako odvrácená strana Měsíce. Všichni o ní vědí, ale málokdo ji sjel.

ZE SNĚŽKY

Lyžařský výlet na Sněžku začíná v Karpaczi, rekreačním městečku, které je polskou protiváhou českého Špindlerova Mlýna. Platíme za parkoviště, vstup do Krkonoš a lanovku. Naskakujeme na prastaré jednomístné sedačky a vezeme se na Kopu (1350 m n.m.). Nahoře vyskakujeme za plné jízdy, naštěstí nepotřebujeme pomoc připravených vlekařů. Většinu žen a dětí ovšem musejí brát do náručí, protože by to samy nedokázaly.

STOVKY VÝLETNÍKŮ

Nazýváme lyže, pásy není potřeba lepit,

a za pár minut mírného stoupání jsme na Slezské boudě (1400) pár metrů od českých hranic. Zatímco z Polska se hrnou především pěšáci, z Čech přijíždějí běžkaři. Občas se objeví nějaký skialpinista, nebo turista na sněžnicích.

Chodník s řetězovým zábradlím na Sněžku je plně obsazený. Lidský had se vine nahoru i dolů. Zvláště sestup po zasněžené pěšině je pikantní – kloužou po něm desítky polobotek, tenisek a běžkařských bot. Naštěstí je teplo, bezvětří a svítí slunce, takže se žádné drama nekoná, ačkoliv pohled do očí některých výletníků tomu neodpovídá.

SEVERNÍ STĚNA

Na vrcholu Sněžky (1602) nazujeme lyže, překročíme zábradlí za polskou hospodou ve tvaru létajících talířů, a sjíždíme opatrně mezi kameny do nevýrazného a širokého centrálního žlabu. Není moc prudký, může dosahovat sklonu nějakých 35 stupňů. V horní polovině bývá vyfoukaný nebo umrzlý.

V polovině sjezdu křižujeme starou sudetskou silnici, která vede od Slezské boudy do sedla mezi Sněžkou a Svoroovou horou. Pod silnicí bývá ve žlabu měkký sníh, a pokud máme štěstí, tak i prašan. Vlevo i vpravo ho ohraničuje ko-

Létající talíře na vrcholu

Severní stěna Sněžky

Návrat z hor po jarním sněhu

Slezská bouda

Rychlý sjezd po zmrzlém firnu

Lýžaři v Polsku

Lanovka na Kopu

Otužilý lyžař

NA SEVER

sodřevina a suť. Na měkkém sněhu se projevuje rozdíl ve sjezdových stylech. Oldschool (tedy já) točí krátké smýkané obloučky jeden za druhým, newschool (čili pubertáci) volí dlouhé a rychlé řezané oblouky. Za námi se řítí jako nekontrolovatelná střela dospělá lavoristka.

PĚTIHODINOVÁ VÝPRAVA

Sjíždíme k potoku, chvíli podél něho jedeme, přejíždíme pár sněhových můstků a nakonec musíme zastavit v hustém mlázi. Hodíme lyže na ramena a pěšky vystoupáme do levého svahu stovku metrů na cestu.

Mírným klesáním po červené značce se dostaneme k turistické chatě Nad Lomniczkou (1012). Dá se tu najíst a napít, nebo posedět na lavičkách venku. U chaty uhýbáme doleva na cestu Dr. Orłowicza, přepínáme vázání na chůzi a mírným svahem jedeme na parkoviště pod lanovkou na Kopu (750).

Celá výprava Karpacz - Sněžka - Karpacz nám trvala v pomalém tempu a s přestávkou na oběd v UFO na Sněžce pět hodin. Když přijdeme na Sněžku z české strany, sjedeme jen do kotle potoka Lomniczka, odtud vytraverzujeme pod svahy Kopy na Slezskou boudu a podle sněhových pod-

mínek znovu vyjdeme na Sněžku. Z vrcholu se spustíme na jih do Obřího dolu a dále do Pece pod Sněžkou. Při nebezpečných lavinových podmínkách vynecháme prudké svahy a sjedeme po turistické cestě přes Růžohorky, nebo třeba přes Luční boudu. ■

Pozor!
Severní stěna Sněžky a svahy pod Lomnickou kopou jsou velmi lavinovými terény!

Přehled čtyř desítek skialpinistických sjezdů v Krkonoších najdete na webu www.horydoly.cz/vypsat.php?id=10877

Text: Kuba Turek. Foto: Jan Urban, Robert Kessl, Kuba Turek

V LÉTĚ PO SNĚHU NA STÜDLGRAT

HOROLEZECKÝ VÝSTUP HŘEBENEM STÜDLGRAT NA GROSSGLOCKNER JE NOTORICKY ZNÁMÝ. JAKO NEJKRÁSNEJŠÍ TÚRA NA NEJVYŠŠÍ RAKOUSKOU HORU BYL MNOHOKRÁT POPSANÝ V HOROLEZECKÝCH PRŮVODCÍCH, NAFOTOGRAFOVANÝ A NAFILMOVANÝ. KAŽDÝ HOROLEZEC TEDY PŘEDEM PŘESNĚ VÍ, KUDY A JAK MÁ LÉZT. PŘESTO SI PRO NÁS LETOS PŘIPRAVIL VELKÉ PŘEKVAPENÍ.

V celé Evropě bylo toto léto všelijaké. Dole v údolích byly záplavy, nahoře v Alpách sněžilo. Číhali jsme na "okno" dobrého počasí několik týdnů. Podle meteorologických serverů se mělo otevřít přesně 5. srpna. Třetího 3. srpna tedy nasedáme v Praze do auta a k večeru zastavujeme na rozlehlém parkovišti u penzionu Lucknerhaus pod Glocknerem. Lije jako z konve. Stavíme stan a doufáme, že předpověď nelhala.

4. srpna sice stále prší, ale kapky padající z nebe se zmenšují. Okolo poledního přichází další dobré znamení - auta začínají zaplňovat parkoviště. Místní turisté zřejmě vědí, že zítra bude hezky.

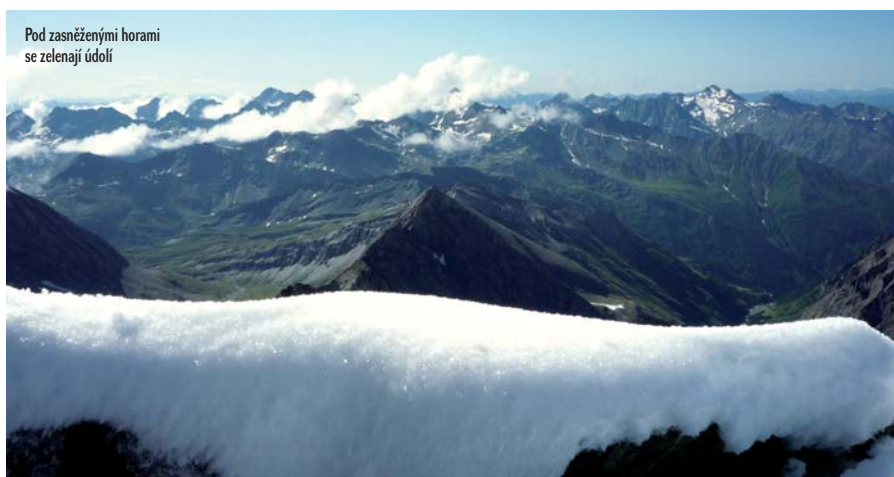
Jdeme tedy známou cestou na chatu Stüdlhütte (2802 m n.m.). Když údolím stoupá turista, jistě obdivuje velebnost hor a divokost vodopádů, ale horolezec myslí jen na to, aby už byl na chatě a mohl se pustit do lezení.

RANNÍ ÚPRK DO HOR SE NEKONÁ

Vstáváme v pět hodin. V tento okamžik se otevírá jídelna. Než se obléknou a zajdu na záchod, uplyne čtvrt hodina. Za tu dobu zmizely ze stolů nejlepší kousky jídla, bílý chléb je snědený a na mě zbývá už jen tmavý. Je výborný, ale takhle před svítáním se žvýká pomalu.

Jeník s Robertem přicházejí o další čtvrt hodinu později a snídají zbytky. V tu chvíli jsou už mnozí horští vůdci se svými klienty na cestě. Několik družstev míří na Stüdlgrat.

Ve tři čtvrtě na šest jsem vztekem bez sebe. Proč jsme se tak brzo vykopali zpod

deky, když ještě nikam nejdeme? Robert řeší mačky, Jeník přichází s těžkým batohem. Posílám ho nazpátek, ať z něho polovinu věcí nechá na chatě. Ukazuje se, že si ani jeden z nich nepřipravili věci na túru už večer, ale všechno řeší až teď ráno. "Je to tak trochu moje vina," snažím se uklidnit, protože Jeník poleze na horách poprvé a Robert toho na horách za sebou také nemá moc nalezeno. Snad to bude

poslední komplikace dnešního dne, když chatu opouštíme až ve čtvrt na sedm.

DLOUHÝ NÁSTUP MŮŽEME JÍT BEZ LANA

Následuje úmorný nástup sutí do mělkého sedla Schere (3031). Tam bychom se měli přezout do maček, navázat na lano a stoupat ledovcem Teischnitz.

Ledovec je po ránu utuhlý a místo sněhu je na něm led. Zkusíme tedy variantu bez jištění. Zahneme doprava na skalnatý hřeben Luisengrat a jdeme po jeho ostří nebo trochu v levém úbočí přes nejvyšší bod Luisenkogel (3209).

Po sestupu do sedélka Luisenscharte (3175) stále mačky ani lano nepotřebujeme, a tak rychle po sněhu vyšlápneme pod nástupový kout. V něm už lezou tři družstva. Jde jim to rychle, horský vůdce jim ukazuje cestu.

POLEZEME SNĚHEM. OPRAVDU...

Tady konečně přichází slíbené překvape-

Nejvyšší rakouská hora
Grossglockner (3798 m n.m.)

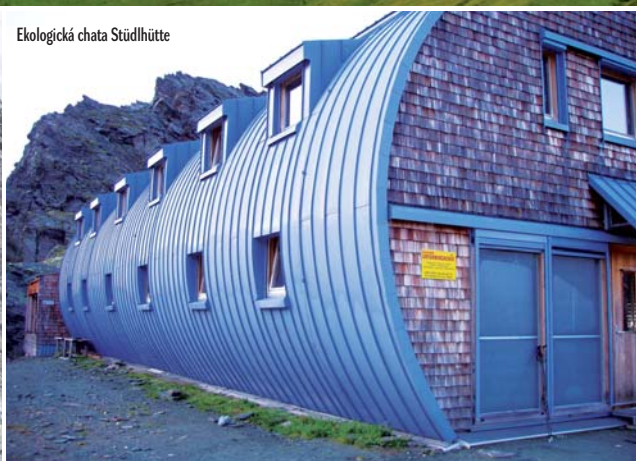
Na Lucknerhütte se
pasou celé léto krávy

Robert jistí nad
Malou plotnou

Ekologická chata Stüdlhütte

ní. Stüdlgrat si na nás přichystal férové zimní podmínky. Všude je plno sněhu, často se leze po ledové krustě. Nasazujeme proto mačky, bereme cepíny a oblékáme všechno, co máme s sebou v batozích. Polezeme většinou ve stínu.

Na nástupu začíná jako na každé oblíbené túře boj s padajícími kameny o první místo. Kdo se první oblékne a naváže na lano, má cestu volnou. Ostatní musí počkat a případně se smířit s čekáním. Souboj čtyř družstev vyhráváme. Jdu na to. Hned první metry lezení ukazují, že Stüdlgrat se nedá zadarmo. Poctivá trojka vede mokřým a zasněženým koutem (3 UIAA). V mačkách a s cepínem v ruce se musím jistit pomocí velkých vklíněnců. Robertovi za mnou se daří vlézt v pohodě, ale Jeník padá. Zespoda do něj strkají další horolezci, já ho tahám nahoru. Teprve na štandu si vyjasňujeme, že když to

nejde jinak, má se přitáhnout za lano a neřešit čistotu stylu. Nejsme na skalkách. Zleva přichází jednodušší varianta nástupu Peterstiege (1-2 UIAA), ale dneska jsou to zasněžené kamenné bloky, a tak ji nikdo nezkouší.

Ačkoliv jsme ve dvojkovém terénu, stále se jistíme od štandu ke štandu. Leží tu spousta sněhu a navíc mám odpovědnost za své dva spolulezce. Prolézáme Rinnekamin (2+ UIAA), což je výrazný položený komín přímo v hřebenu. Máme s sebou vytištěného průvodce, který lehké pasáže ignoruje, a tak se domníváme, že jsme u Frühstücksplatz a máme tedy za sebou nejméně třetinu túry.

PŘÁTELSKÁ ATMOSFÉRA NA HŘEBENI

Plácáme se dál sněhem mezi věžičkami a plotničkami, obtížnost je stále mezi jed-

ničkou a dvojkou. Předbíhají nás dva padesátníci v zašlých bundách, okopaných pohorkách, bez maček a s naraženými kulichy. První je horský vůdce a vede svého klienta na krátkém laně. Oba jsou evidentně přátelé už desítky let.

Další dvojka leze bez lana. Kluk s holkou jsou vybavení jako z katalogu, na nohou mačky, v rukou cepíny, na hlavách helmy. Vše poslední modely.

S oběma dvojkami si dáváme přednost, usmíváme se a přejeme si štěstí na túře. Jaký je to rozdíl oproti normálkám na známé hory, kde se zarputile bojuje o každý metr prostoru.

Družstva za námi postupně odpadají a vracejí se, protože zimní podmínky na hřebeni jsou pro ně příliš obtížné. Poslední byla polská dvojice, když dolezla na Frühstücksplatz (3550). Na tabuli se dozvěděla, že tady měla být za tři hodiny od

U vrcholového kříže se fotí každý

ný podobně jako feráta. I když se občas při-
držím ocelového lana,
obtížnost je minimálně
trojková. V takové nad-
mořské výšce je to vy-
čerpávající kus lezení.

MALÁ A VELKÁ PLOTNA JSOU ZAJIŠTĚNÉ

Nahoře přebírá vedení
našeho družstva Robert.
Už je sice méně sněhu
a více suché skály, ale
přesto se mu lépe leze v
mačkách. Těší se na dal-
ší klíčové místo Kleine
Platte (3+). Malá Plotna
je ve skutečnosti hřebí-
nek ostrý jako nůž. Měří
sice jen deset metrů na
délku, ale obejít se nedá.
Je však dobře zajištěný
borháky, a proto Rober-
tovi ani nám dvěma za
ním nečiní zvláštní potí-

nástupu a jestli to nestihla, tak se má
vrátit. Že hlavní obtíže cesty jsou teprve
nad ní.

My jsme také měli namále. Na Snídaňo-
vé místo jsme se dohrabali až za pět
hodin, ale přičítal jsem to sněhu. Ten
zpomalil vřdycky. Doufám, že samotné
skalní lezení už bude rychlejší. Robert
i Jeník jsou nalomení a přemýšlejí o se-
stupu, tak raději rychle vyrážím do kou-
ta (3 UIAA), aby nemohli protestovat.
Sundávám si mačky, ale je to prašť jako
uhod. Skalní kout je částečně zaledněný
a kus vede v suché skále. Postup urych-
luje erární konopné lano a hojné lepené
skoby.

Za pár minut stojím na úchvatném bal-
konku Kanzel neboli Kazatelna. Kluci
za mnou si nechávají mačky, ale vyle-
zou ke mě také. Místo je tu jen na dva
stojící, a Robert proto zůstává na polici
pod námi.

Chvilí přemítám, kudy dál. Pak mě pře-
svědčí série skob, že mám udělat dlou-
hý překrok doleva za roh. Dvě krásné
délky většinou ve skále mě provedou
traverzem (3) okolo dvou věží. Není
to nijak těžké, ale spousta vzduchu
pod zadkem dělá lezení napínavým.
Následuje zase klasické lezení po hře-
beni a dostáváme se pod první ze tří
klíčových míst. Drahtseilverschnei-
dung (3+A0 UIAA) by šlo přesně pře-
ložit jako vhloubení s drátěným lanem,
ale jde o prudký skalní výšvih zajiště-

že. Do posledního těžkého úseku Platte
(3+) nalézám už zase já. Dostat se na
plotnu je při mé malé výšce docela po-
tíž, ale následný traverz je už jednodu-
chý. Je řešený ferátovým lanem zleva
doprava. Na jednu stranu je mi líto, že
byl tímto způsobem znesvěcen klíčový
úsek krásné cesty, ale na druhou stranu
vím, že se tady mnohokrát bojovalo o
život. Teď za krásného počasí o mnoho
nejde. Stačila by však krátká sněhová
nebo dešťová přeháňka, a byli bychom
namydlení.

U KŘÍŽE SE FOTÍ KAŽDÝ

Lehčími skálami dokličujeme přes
výraznou Rampu na vrchol. Robert do-
stává přednost a poslední délku k vrcho-
lovému kříži na Grossglockne (3798)
vytáhne na prvním konci lana.
Spodní část ledovce je sice rozmoklá
a my se brouzdáme v ledové kaši, ale
už v něm nejsou trhliny. Nemusíme se
tedy navazovat na lano. Na kamenité
moréně několikrát ztratíme cestu, avšak
nakonec se udržíme ve správném směru
a na chatu Stüdlhütte dorazíme před
desátou hodinou. ■

Doporučené vybavení:

jednoduché lano, 7-10 expresek,
5 dlouhých smyček, cepín, mačky,
šrouby do ledu (každý horolezec jeden),
helma, běžná horolezecká výstroj,
teplé oblečení

SUM' TEC

VERSO

ZIPKA PLUS 2

PETZL

distribuce pro ČR a SR
www.vertical.cz
www.petzl.cz

NASSFELD

LYŽOVÁNÍ PRO RODINY

Text: Petr Miškovský, Vladimíra Vojíková. Foto: kt

NA PRVNÍ POHLED VYVOLÁVÁ RAKOUSKÁ SKIARENA NASSFELD-HERMAGOR DOJEM MALÉHO ZIMNÍHO STŘEDISKA, ALE S PŘIBÝVAJÍCÍMI DNY STRÁVENÝMI NA SJEZDOVCE POSTUPNĚ ZJIŠŤUJEME, ŽE JSME SE MÝLILI. NEJDELŠÍ SJEZDOVKA CARNIA MĚŘÍ TĚMĚŘ OSM KILOMETRŮ, HLAVNÍ LANOVKA MILLENNIUM EXPRESS JE ŠESTIKILOMETROVÁ. TO JSOU ČÍSLA, ZA KTERÉ BY SE NESTYDĚLA ANI FRANCOUZSKÁ ČI ITALSKÁ STŘEDISKA V NEJVYŠŠÍCH ALPÁCH.

Vzhledem k tomu, že se skiareál nachází přímo na hranicích s Itálií, panuje v něm příjemná atmosféra směsí italské a rakouské horské kultury. Pokud sledujete sjezdové lyžování, zřejmě víte, že tady dlouhodobě trénoval fenomenální Franz Klammer, nebo další Rakušan světové extratřídy Armin Assinger.

SNÍH JE NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

Jedeme panoramatický sjezd Carnia od horní stanice lanovky (1919 m n.m.) ze začátku trochu pomalu, ale po vjezdu do zalesněné části nás sklon doslova nakopne a rychlost narůstá. Doporučuji celou sjezdovku napoprvé projet spíše v pomalejším tempu, protože o příkré sjezdy, traverzy ani ostré zatáčky se změnou směru pod horizontem zde není nouze.

Středisko Nassfeld se řadí mezi největší a nejmodernější lyžařská centra rakouských Korutan na hranicích s Itálií. Stovka kilometrů sjezdových tratí se nachází v nadmořské výšce 600 až 2000 metrů. To spolu s rozsáhlým systémem zasněžování garantuje dobré sněhové podmínky během celé sezony. To se ukazuje v posledních letech, kdy v celé Evropě chybí sníh, jako klíčová výhoda.

Tratě jsou přehledné a upravené a orientaci na nich usnadňují informační tabule, které ovšem z mého pohledu nebyly vůbec potřeba, protože po několika jízdách se v celém areálu dá bezpečně orientovat. Od horních stanic lanovek vedou především středně těžké sjezdovky, z nichž horní část je vždy na otevřeném terénu a zbytek pokračuje lesem až k nástupním stani-

cím. Dole najdeme informační centra, restaurace a bary s venkovními terasami.

JSTE DOST TRENDY?

Velmi populární je bar U Schneemanna (sněhuláka) přímo na sjezdovce Carnia. Já jsem ho využíval jako záchytný bod celého areálu.

Zkrátka nepřijdou ani vyznavači běžeckého lyžování. Pro ně je zde připraveno přes tři stovky kilometrů upravených tratí. Volit mohou vysokohorské okruhy, nebo méně náročné údolní tratě. Pro vyznavače snowboardingu je k dispozici U-rampa (1/4 pipe a 1/2 pipe) a snowpark s běžnými překážkami.

Mezi oblíbené aktivity v Nassfeldu patří také bruslení. Blízké jezero Weissensee zamrzá do hloubky nejméně 40 cm. Vzniká tak ledová plocha o rozloze sedmi kilometrů čtverečních.

Nejdelší sjezdovka Carnia měří 7,6 km, z toho je 2,2 km každou středu osvětleno pro noční lyžování. Každoroční oblíbené se těší snowpark, kde si kdokoli může vyzkoušet nejnovější trendové sporty. Snowboardisté mají k dispozici především oceňované U-rampy.

Nassfeld patří do první desítky nejnavštěvovanějších lyžařských středisek v Rakousku.

DOBŘE RADY OD MÍSTNÍCH

Loňskou novinkou je skiservis skoro zadarmo. Vyjedeme lanovkou Millennium až na vrchol Madritsche (1919 m n.m.), uděláme pár kroků a ve skiservisu odevzdáme lyže. Máme pět minut na kávu s dalším výhledem na hory i do údolí. Po-

Lyžařský instruktor
Ján Kriváň

tom ukážeme permanentku, zaplatíme 5 eur a odjedeme s nabroušenými hranami a namazanými skluznicemi.

Dole v údolí stojí stejná služba okolo dvaceti eur. "Lanovky v Nassfeldu provozují na jednu permanentku tři nezávislé společnosti," vysvětluje pracovník zdejšího marketingu Thomas Lenterhofer. "Jedním z prostředků boje o zákazníka je i tento vrcholový skiservis."

Když už jsme u technických vymožeností, nezapomeňte vyzkoušet své schopnosti ve slalomu. "Nahore hodíte do automatu jedno euro, odstartujete a v cíli vám automat změří čas," říká zdejší instruktor Ján Kriváň. "Je to zábavné především pro větší kolektivy, aby si navzájem porovnály své výkony." Další měření je zdarma. Můžete si vyzkoušet svoji maximální rychlost ve sjezdu na rovné bezpečné trati. "Jezdí se tu mezi sedmdesátkou a osmdesátkou," upozorňuje Ján Kriváň.

Na závěr si poznamenejte číslo perma-

Boule na Tressdorfer Höhe

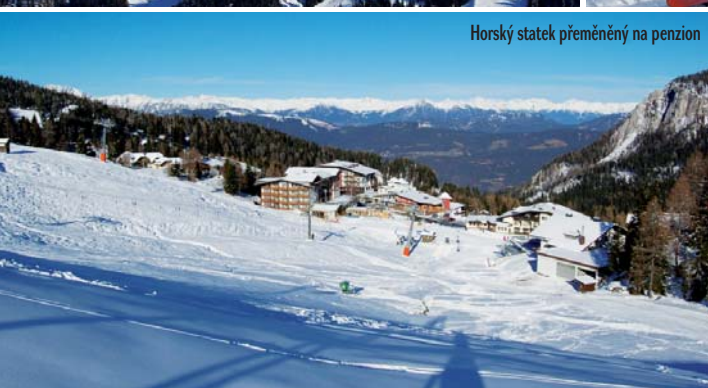
Kabinka Millenium Express

Vyhlídková restaurace

Lyžařská hospoda Madritchen

Horský statek přeměněný na penzion

nentky. Natukáte ho do internetu a vypadne na vás přehled, kolik jste toho den po dni nalyžovali.

DOBROU CHUŤ!

Nejlepší, největší a nejlevnější pizza v Nassfeldu je u jeze-
ra Pramollo. Dvě restaurace stojí už na italské straně a je
to znát. „O chlup lepší je pizza na vzdálenějším konci je-
zera, kam se musí na lyžích kousek po rovině. Tam totiž
vaří otec. Syn postavil restauraci o kus blíž k vlečkům, táta
ho mnohemu naučil, ale desítky let zkušeností ještě nedo-
hnal,“ usmívá se Kán Kriváň. ■

90 % učení

Slovenský lyžařský instruktor Ján Kriváň učí každý rok přes zimu v
rakouském Nassfeldu. Poté se stěhuje za svou prací do Jihoafričké
republiky. Ve volném čase vyráží na freeriding po celém světě.

Jaké je lyžování v Nassfeldu?

Je to skiareal především pro rodiny s dětmi. Zároveň je to středisko, kde můžete lyžovat celý
týden a nebudete se nudit.

Proč si lidé najímají instruktory?

Tady v Nassfeldu obnáší naše práce 90 % učení a
10 % něco jiného – guidování, snowpark a
freeriding. To je rozdíl třeba od velkých fran-
couzských středisek, kde klasické učení zabírá
méně času.

Je možné si objednat někoho, kdo mluví česky nebo slovensky?

Když to zarezervuješ dost napřed, tak budeš mít
jistotu. Letos jsme tu dva Slováci, vloni s námi
učila ještě jedna Češka. Všichni ostatní rakouští
kolegové mluví nejen německy, ale také anglicky,
takže se nemusíš obávat, že by ses s nimi ne-
domluvil.

Kolik peněz zaplatí průměrný klient za týden?

Nejčastěji je to tak asi 120 eur. To je pár hodin
rozdělených na několik dní. Zažil jsem ale i
českého fotbalového trenéra, který dal šestnáct
set eur, abych celý týden lyžoval s jeho malou
dcerou. To bylo ale spíš jako úschovna dítěte, než
radost z práce.

Jak v Nassfeldu vypadá freeride?

Možnosti jsou hodně omezené. Když napadne

sníh, dá se tu najít dost pěkných lajn, ale do
druhého dne jsou rozježděné. Nejčastěji se jezdí
v řídkém lese. Jako všude jinde i v Nassfeldu
platí, že příjemnější a bezpečnější svahy jsou na
jihu a lepší prašan na severu.

...skialpinismus?

Spíš se tady jedná o skitouring. Vyjede se lanov-
kou někam hodně nahoru, a pak se jede dlouhým
údolím do vesnice pod horami. Je potřeba vědět,
kudy jet. Kdo to tu nezná, může se jednoduše
ztratit, nebo se nestrefí do správného údolí. Také
je potřeba zorganizovat návrat zpět, protože se
nelze spoléhat, že zrovna pojede místní autobus.

Nejlepší trasy vedou z Gerlitzen a Troghöhe.

Můžeš doporučit nějaké další atrakce?

Nejlepší jsou podle mě skiboby. Perfektní jsou
závozy, jezdíme je ve velkých partách. Dá se jet
po normálních sjezdovkách, ale na závodění jsou
lepší tak zvané Boboweg, což jsou úzké cesty,
které se krouží v hodně zatáčkách. Za vyzkoušení
stojí airbordy, tubing a novinka D-fox, stolička
na jedné lyži bez řídítek. Vše je zdarma v rámci
lyžařských kurzů, nebo se platí 12 eur za půl
dne. Abych nezapomněl – dole jsou výborně
upravené běžecké trasy a jezero Weissensee je
proslulé díky bruslařským maratonům. ■

:Páteří skiareálu je čtyřsedačka

Dětské hřiště na dojezdu sjezdovek

Text: Lucia Jamrichová. Foto: Sport Service, Tomáš Léba

NEJVĚŠÍ ŠUMAVSKÉ LYŽAŘSKÉ STŘEDISKO ŠPIČÁK PONECHALO V LETOŠNÍ ZIMNÍ SEZONĚ CENU JÍZDENEK NA LOŇSKÉ ÚROVNI A ZŮSTÁVÁ TAK NEJLEVNĚJŠÍM Z VELKÝCH TUZEMSKÝCH SKIAREÁLŮ. CELODENNÍ PERMANENTKA PRO DOSPĚLÉHO V HLAVNÍ SEZONĚ PŘIJDE NA 490 KORUN. NOVINKOU BUDE NEOMEZENÁ RODINNÁ JÍZDENKA PRO JAKÝKOLI POČET VLASTNÍCH DĚTÍ DO 14 LET, KTERÁ STOJÍ 980 KORUN.

Další novinkou na šumavském Špičáku je úprava nejprudšího úseku sjezdovky Šance na boulový svah. Dá se tu jezdit disciplína nazývaná jízda v mogulech. Strmost je až 40 procent. "Mnoho lyžařů bylo zklamáno, že jsme tuto část upravovali. Ptali se, proč ničíme nejlepší trať přírodního lyžování v tuzemsku. Tak jsme jim vyšli vstříc," uvádí Vladimír Kasík, jednatel společnosti Sport Service, která provozuje skiareál Špičák. "Ostatní pasáže trati na Šancích ale upravovány budou."

SKIBUSY, VELKÁ PARKOVIŠTĚ A VLAK

Nově bude jezdit kyvadlový skibus z největšího parkoviště Kaskády až k po-

kladnám na Špičáku. "O víkendech a svátcích bude jezdit zadarmo skibus mezi parkovišti Kaskády (parkování zdarma) a u hotelu Karl ve čtvrt hodinových intervalech," uvádí Vladimír Kasík. "Lidé vystoupí u hotelu Sirotek a na lyžích sjedou novou příhradavicí cestou až k pokladnám a vlečkám."

Došlo také k rozšíření soukromého parkoviště přímo u areálu na dvojnásobek. Nyní má kapacitu 130 míst. Navíc 50 % z parkovného dostanou lyžaři vráceno u pokladny sedačkové lanovky. Denně je také možno využít velkých skibusů města Železná Ruda za 20 korun mezi parkovištěm hotelu Karl a Gerlovkou. U pokladny špičáckého

areálu bude toto jízdné zcela vráceno tím, že ho pokladní započítají do ceny jízdenky na vlek.

SLEVY PRO VELKÉ RODINY S DĚTMI

Nové jsou výrazné slevy celosezónních jízdenek pro rodiny s třemi až čtyřmi dospělými členy, které mají levnější lyžování až o 20 %. Děti do 6 let získají slevu 80 %. Školní kurzy při zakoupení pětidenního denního skipasu mohou uplatnit slevu až 40 %.

Lyžaři a snowboardisté mohou jezdit po pěti hlavních tratích o celkové délce 8,4 km. Převážně zajišťuje zejména čtyřsedačková lanovka a deset dalších vleků.

Špičák

Šumava je rájem běžkařů

Úzký průsek lesem

Učení je radost

Večerní lyžování za umělého osvětlení je naplánováno ve středu, pátek a sobotu na sjezdovce Lubák od 18:30 do 21:00 hodin. Patnácti- a vícečlenné skupiny mohou objednat večerní lyžování i na kterýkoliv jiný den. Za turistickou sjezdovkou číslo 1 najdou běžkaři pravidelně udržované okruhy pro klasiku i bruslení v délce 3,5 kilometru.

DALŠÍ SLUŽBY USNADŇUJÍ POBYT

Na pokladnách je možné platit nejen v hotovosti, ale také platebními kartami. Pravidelné informace o stavu sjezdovek zaregistrovaným zájemcům zasílá personál areálu denně na e-mail po celou zimní sezonu. V budově u pokladen je nově zřízena místnost pro přebalování dětí. Lze též využít službu na hlídání dětí v nedalekém skiareálu Nad Nádražím v Železném Rudě. Připojení k WIFI internetu najdou zájemci na chatě Blaženka.

Když se nelyžuje

- sauna v hotelu Čertova chata (1 km)
- bazén, sauna a masáže v hotelu Horizont (3 km)
- ricochet v hotelu Rixi (1 km)
- bowling a autodrůha v penzionu U Larvů (5 km)
- diskotéky v Železném Rudě (4 km)
- Motomuzeum v Železném Rudě (4 km)
- Muzeum Šumavy v Železném Rudě (4 km)

INZERCE

**NAŠI
MAPY
POD
KAŽDÝ
STROMEČEK!**

www.SHOCART.cz

FERÁTY

VYSOKÁ CESTA V KARWENDELU

MLHA SE VALÍ Z ÚDOLÍ A ZARÁŽÍ SE O JEDNU STRANU HŘEBENE. DRUHOU STRANU PRO SVĚTLUJÍ HŘEJIVÉ SLUNEČNÍ PAPRSKY. VYCHUTNÁVÁME SI KRÁSNÉ PODZIMNÍ POČASÍ.

Horní stanice lanovky
Karwendelbahn

Zasněžená
Linderspitze

Schody v soutěsce

Text a foto: Pavel Fojtík

Jedete po nebezpečné cestě," tvrdí ženský hlas v navigaci, zatímco se řítíme autem stovkou po dálnici směrem na Mnichov. Až doma zjistíme, že stavaři právě dokončili poslední úsek dálnice z Ambergu na Norimberk a ten v navigaci chyběl. Naším cílem je pohoří Karwendel a v něm dlouhá vysokohorská stezka s ferátovými úseky Mittenwalder Klettersteig.

Východiskem na ferátu Mittenwalder Klettersteig je bavorské městečko Mittenwald, ležící zhruba na cestě mezi Garmisch-Partenkirchen a Innsbruckem. Na hřebenech Karwendel už leží první sníh. Ne nadarmo se naší trase říká také Mittenwalder Höhenweg (Mittenwaldská vysoká cesta). Cesta nás povede po rakousko-německé státní hranici. Karwendel patří oběma zemím a rozděluje je právě vysoký a úzký hřeben.

V Garmisch jsme odbočili z dálnice na východ a po chvíli parkujeme v Mittenwaldu. Z časových důvodů volíme cestu nahoru lanovkou Karwendelbahn za 13,50 eur na osobu. Pěšky by to byla dlouhá celodenní túra.

Z kabinky pozorují pěšinu traverzující příkrý svah. Uklouznout na mokré trávě by tady mohlo mít osudové následky. Nahore nás vítá sníh. Jsme ve 2244 metrech nad mořem.

KLASICKÁ HŘEBENOVKA

Nástup na ferátu je jen čtvrt hodiny od lanovky. Udělali jsme si krátkou odbočku na vrchol Westliche Karwendelspitze (2384) a pak už hajdy na ferátu. Klettersteigatlas Alpy od Paula Wernera cestu klasifikuje jako mírně obtížnou, v písmenné klasifikaci nese obtížnost B. Pokud bychom nepoužili lanovku, celá túra by nám trvala osm hodin. Takhle to byl příjemný výlet.

Cesta je ze začátku zasněžená, což nás trochu překvapuje. Poté, co se přehoupneme na druhou stranu hřebene, zbudou ze sněhu jenom malé ostrůvky. Převážná část pět a půl kilometru dlouhé trasy kopíruje německo-rakouskou hranici. Je to klasická hřebenovka s nádhernými výhledy.

Přesto i zde, někde na začátku trasy, zahynul turista, který uhnul protijdoucím a spadl dolů. Zmiňuje se o tom Pit Schubert ve své populární knize Bezpečnost

a riziko na skále a ledu. Na ferátovém setu mu povolily uzly. Na vině bylo pravděpodobně domácí neodborné složení setu.

KAVČATA JAKO OD HITCHCOCKA

Posouváme se po vzdušné a zasněžené lávce. Oddychneme si, až teprve když se dostaneme ze zóny sněhu.

Po lehkých hřebíncích nás čeká krátký traverz stěnou. Je to jediné místo, kde hrozí padající kameny. Následuje žebřík, úzká

cesta zpevněná dřevěnými stupni a pomalu se dostáváme na další vrchol cesty Südliche Linderspitze (2305).

Našeho odpočinku využívají kavky žlutozobé a jedna zobe Petrovi rovnou z ruky. Zdržuji se focením a po chvíli zjistím, že jsem na vrcholu zůstal sám. Ne tak docela. Kavek přibývá a okolo mne začíná kroužit celé hejno. Vybaví se mi Hitchcockův film Ptáci a volím kvapný ústup.

Mlha se valí z údolí a zaráží se o jednu stranu hřebene. Druhou stranu prosvětlují hřejivé sluneční paprsky. Vychutnáváme si krásné podzimní počasí. Překračujeme poslední úsek mezi Sulzleklammspitze (2321) a Kirchlspitze (2301), který by mohl rozhodit slabší povahy. Skalní hřebínek se zužuje a po obou stranách spadá prudký sráz. Je tu ale nataženo lano a chce to jen vynechat pohledy dolů. Skalnatý terén přechází definitivně v travnatý. Sundáváme úvazky a přicházíme do sedla k chatě Tiroler Hütte (2153). Odtud se sestupuje dolů. Malebná esíčka na protějším svahu vrcholu Brunnsteinspitze (2180) nás lákají k další malé odbočce. Nahore nás uvítá mlha a pořádný fičák. Vracíme se zpět do sedla. Odtud sejdem za pár hodin nazpátek do Mittenwaldu. ■

Na slunci je příjemně...

...ve stínu se brodíme sněhem

DOPRAVA

Autem po dálnici na Mnichov, pak na Garmisch-Partenkirchen a tam odbočit na Mittenwald. Z Prahy je to necelých šest set kilometrů, které zvládnete za sedm hodin.

DOPORUČENÉ VYBAVENÍ

S sebou musíme nést v létě pouze ferátový set, oblečení, přilbu, svačtinu, pití a lékárničku v batohu. Vhodné jsou kotníkové pohorky. V pozdním podzímku a na jaře je

potřeba zimní horolezecké vybavení včetně maček, cepínu, lana a jistících prostředků. Komentované průvodce na feráty najdete na webu

www.horydoly.cz/vypsas.php?id=734

Text a foto: René Kujan

Vždyt' vy jste ho nezapálili!

NE, NEBOJTE, NEJSOU TO SLOVA KRÁLE ZIK-MUNDA SMĚREM K PAPEŽSKÉ KURIÍ A NENÍ ŘEČ O JANU HUSOVI. TAKTO VYJADŘOVAL SVŮJ ZÁRMUTEK VEDOUcí PRODEJNY, KTERÝ REDAKCI ZAPŮJČOVAL K TESTOVÁNÍ RŮZNÉ OUTDOOROVÉ VYCHYTÁVKY, KDYŽ JSME MU VRACELI PRVNÍ TESTOVANÝ KUFRÍK PELI-CASE.

Tentokrát jsme testovali příruční kufr Peli 1400 vhodný pro bezpečné přechovávání drahé elektroniky v nejrůznějších a nejdůležitějších situacích. Prošel s námi všemi živly. A opravdu jsme ho nešetřili!

PLAVÁNÍ JE ZÁKLAD

Že by měl takový kufrík být v první řadě vodotěsný, je snad samozřejmé. Profilované víko a široký těsnicí kroužek skýtal množství naděje.

Rozhodli jsme se ale nedůvěřovat příliš výrobci a jeho údajům a všechno řádně přezkoušet. Divoký Sever a čtrnáctidenní splouvání řek do obtížnosti WW IV prověřilo kvality kufríku. Bylo to podobné, jako s jeho malým bratříčkem

"<http://www.horydoly.cz/vypsat.php?id=1740>" Peli PM 1010, kterého jsme tahali ve vodáckém pytli, nechali povalovat na dně kajaku a umožnili mu i samostatnou plavbu. Co by to bylo za test, kdybychom jej ponechali prázdný a neověřili, co by se všechno mohlo stát drahé elektronice uvnitř, že? Takže většinu testů prožil s útroby naplněnými redakční digitální zrcadlovkou a jejími dvěma objektivy. Ale psst! Šéfredaktorovi to raději neříkejte! Nevyskytl se jediný problém. Dovnitř se násilím nedostala ani molekula vody. Kdybyste přeci jen chtěli eliminovat i vzdušnou nebo zbytkovou vlhkost, která se do kufríku dostane častým otevíráním ve vlhkém prostředí, doplňte kufrík s ochrannou pěnovou vycpávkou ještě o originální lapač vlhkosti Silica-Gel.

OPERACE POUŠTNÍ BOUŘE

S čistým svědomím můžeme prohlásit, že zabráníte-li vniknutí většího množství písku mezi profilované víko a těsnění (a dál), kufru (a ničemu uvnitř) nemá šanci ublížit. Přezky s přehledem podrtily pí-

Středně velký kufr Peli 1400 si poradí s nástrahami přírody

Pod vodou

Pod autem

V písku

sek uvízlý v jejich čelistech a přeměnily jej na substanci vhodnou snad leda do přesýpacích hodin nebo jemných brusných past. Neřeba snad nijak zvlášť zdůrazňovat, že na zavřeném kufru si písečné duny – obrazně i doslova – vyskřípaly zuby.

ZKOUŠKA OHNĚM

Na zkoušku ohněm jsme se těšili ze všeho nejvíce. V litrové láhvi tekutého podpalovače ještě asi třetina zbývala. Kufr, podpalovač a sirky se záhy ocitají v rukách šílených pyromanů. Kufr je potřísněn větším množstvím podpalovače, sirkou je škrtnuto – a nic. Ozývají se věty ne nepodobné těm z Cimrmanovy Afriky: "Nechce to chitit, je to asi vlchčí!" Po neúspěšných pokusech přichází radikální akce. Zbytek podpalovače je spravedlivě rozdělen mezi kufr a doutnající táborák. Teď se pravda odkope! Zprvu se ohni kufrík moc nelíbil a raději si jej moc nevěšmal. Pak ale blaf podpalovač a plameny začaly mlsně olizovat svěšený outdoorový materiál. Po několika minutách vyprošťujeme kufrík z pekelného obětí a kontrolujeme vzniklé škody. Naškvářené dno, víko částečně spečené s tělem kufru, ohořelá guma na rukojeti. Teplota uvnitř kufru vzrostla. Ne však katastrofálně – izolační pěna dává uložené elektronice slušné šance na přežití. Kufr po násilném otevření nejeví ze své vnitřní strany žádná poškození. ■

Text a foto: kt

SNĚŽNICE Z ČECH

Klasické sněžnice IFTAR Norway jsou poměrně lehké, jednoduše se připevňují na jakékoliv pohorky a bez problémů je lze přivázat na kterýkoliv batoh. Hodí se především tam, kde se střídá hluboký sníh a firn s odtálmými úseky cesty. Jsou obratné v komplikovaném lesním terénu. Svah by při tom neměl být extrémně strmý.

Testovali jsme nový model českých sněžnic na švýcarsko-francouzském pomezí v okolí sedla Forclaz (1527 m n.m.) a v údolí Vallée du Trient (cca 1200). Forclaz patří do Walliských Alp. Nedařlé městečko Trient se řadí k masívu Mont Blanc. Další dva postarší páry příležitostně používáme už přes dvacet let. Tehdy se vyráběly pod jinou značkou, ale konstatujeme, že nic podstatného se nezměnilo. Snad jen páskový výplet je z malinko tvrdšího a odolnějšího materiálu. IFTAR Norway jsou tedy časem prověřenou klasikou. Nemluvě o tom, že vycházejí z tisíce let starého indiánského vzoru, tak zvané medvědí stopy. Dnes stojí dvanáct set korun. ■

- + Sněžnice jsou levné!
- + Jejich doménou je firn, krusta a pevný sníh. Dobře se v nich chodí na rovinatých úsecích a do mírných svahů.
- + Odolnost je přiměřená. Při občasném používání vydrží desítky let.
- + Jednoduchost konstrukce zaručuje co nejmenší možnost poškození.
- + Dvěma pásky lze připnout ke sněžnicím jakékoliv pohorky.
- + Mírně prohnutý tvar rámu umožňuje pohodlnou chůzi po zledovatěném firnu i na krátkých úsecích bez sněhu.
- + Ploché sněžnice lze jednoduše přivázat na batoh, kde zabírají jen málo místa.

- Sněžnice nezvládají velmi prudká stoupání a při extrémních sestupech se mění na neovladatelné lyže.
- Traverzy jsou v nich nepříjemné, protože nohy v jednoduchém páskovém upínání šmajdají.
- Chůze je potřeba nacvičit, protože sněžnice se utahují ke špičkám i patám bot. Nechodí se v nich tedy s volnou patou jako běžkách.
- Při chůzi v prašanu vyhazují zadní části sněžnic sníh na zadek a stehna svých majitelů.
- V extrémně špatném počasí (mráz, víchřice, vánice) je problematické zapnout pásky do přezek (mechanismus je stejný jako na pásku u kalhot).
- Sněžnice nejsou módním ani technologickým výstřelkem, nemůžete se v nich tedy předvádět jako outdoorový manekýn/manekýnka.

DVA VÝSTUPY NA GASHERBRUM I

Text a foto: Kamil Havlíček

NA VRCHOL GASHERBRUMU I. VYSTOUPILI V SRPNU ČTYŘI ČLENOVÉ SPOJENÉ PLZEŇSKO-PRAŽSKÉ HOROLEZECKÉ EXPEDICE. JAN TRÁVNÍČEK, MÁRA HOLEČEK, DAVID KNILL A JARDA NETÍK BYLI NAHOŘE NEJEN DÍKY SVÉMU ÚSILÍ VE STĚNĚ, ALE TAKÉ DÍKY HLADCE FUNGUJÍCÍ ORGANIZACI. ZA NÍ STÁL PŘEDEVŠÍM NEJZKUŠENĚJŠÍ HIMALÁJISTA MÁRA HOLEČEK.

Od startu z mnichovského letiště šlo vše jako po drátku. Dokonce i letadlo z Islambádu do Skardu letělo v plánovaný den, což je malý zázrak. Štěstí jsme měli i na počasí, což bylo pro úspěch expedice možná nejdůležitější. Pobyt v horách se ale samozřejmě neobešel bez dramatických okamžiků a perných chvil.

V Askole je potřeba se na dlouhou dobu seznámit se stanem a karimatkou. Dlouhých šest dní pochodu na ledovci Baltoro Ráno začíná neskutečný shon, neboť je potřeba vypravit osm desítek nosičů. O práci je ve vsi zájem. Zdá se, že o poslední náklad se místní poperou. Vyhrál mladík, který s batohem utekl zadem přes zídku.

Začíná šestidenní trek po ledovci Baltoro, údajně jeden z nejkrásnějších na světě. Mára se Zdeňkem, kteří tento trek již absolvovali několikrát, ale tvrdí, že je to akorát nekonečný řepkání v prachu a šutrech. První úsek do tábora Julia nás žádné nádherné scenérie nečekají, jde se podél řeky Braldo, jež vytéká z ledovce Baltoro. V Jule sníme několik prvních slepic, vykouríme několik svých oblíbených tabákových výrobků a jdeme spát.

V ZÁKLADNÍM TÁBOŘE NEJSME SAMI

Cestou do druhého campu Paiju se terén začíná zvedat a i výhledy jsou zajímavější. Další den jdeme do Goro II. Je to nejnáročnější úsek, je třeba nastoupat po moréně ledovce. Odměnou jsou scenérie se slavnými Trango Towers.

Předposlední úsek vede po ledovci s výhledem na Masherbrum a na chvíli se ukazuje i K2. Na místě zvaném Concordia, kde se stékají čtyři ledovce Baltoro, je však K2 vidět v celé své nádhře a velikosti hrozné pyramidy.

Míříme doprava dále po ledovci Baltoro ke Gasherbrumům do tábora Sharing. Poslední den nás čeká už jen krátký úsek do base campu. I ten však není zadarmo, neboť se pohybujeme už ve výšce nad pět tisíc metrů nad mořem. Základní tábor se nalézá na úzké moréně mezi dvěma le-

dovci. Na ní stojí v řadě tábory jednotlivých expedic, polské, iránské, španělské a několika mezinárodních skupin. Z malé země uprostřed Evropy jsme jediní.

Tábor stavíme nedaleko Poláků a vztyčujeme národní vlajku. Nosiči se pomalu trousí zpět do údolí. Zůstává s námi jen kuchař Ali a jeho pomocník Azahir. Zabydlujeme se ve stanech, vysedáváme ve společenském stanu a vedeme poklidný bejzový život.

Nad naším táborem stojí ještě jeden tábor. Poněkud se odlišuje od ostatních, neboť jde o základnu pákistánské armády. Nejednou kolem nás procházejí skupinky lidí oblečených do starých svetřů a navázaných na laně, v rukou třímající samopaly. Pod vojenským táborem se na ledovci jako mršina povaluje havarovaný vrtulník. Prý jsou na ledovci další dva. Zdá se, že transport vrtulníkem není v těchto končinách stoprocentně spolehlivý.

Cesta z base campu do 1. tábora je největší peklo na zemi. Je třeba nastoupat tisíc výškových metrů, a cesta vede po ledovci, který je samá trhлина, samý sněhový most, samé zrádné nebezpečí. Musíme vyrážet nejpozději ve čtyři hodiny ráno, protože pokud jdete později nebo jste příliš pomalí, musíte jít horní část cesty v nelidském vedru, nehledě na to, že na slunci sněh povolí a s ním i sněhové mosty a celý ledovec se stane pastí.

Kdo je na cestě po desáté hodině dopolední, je ztracen. Tábor se nalézá na sněhovém platu, odkud se vyráží na Gascherbrum I. i II. V zásadě je to příjemné místo obklopené zasněženými vrcholy. V noci začíná sněžit, a to trvá tři noci, takže kluci jsou uvězněni v prvním táboře. Jen zkušený matadoři Mára a Zdeňěk vyrážejí dále a postupně se dostávají až do třetího tábora (7000 m n.m.) Já a Lišin hlídáme base camp, i nás vězní sněžení. Když se počasí umoudří, kluci scházejí do base campu. Den odpočívají a pak už společně znovu vyrážíme do prvního tábora.

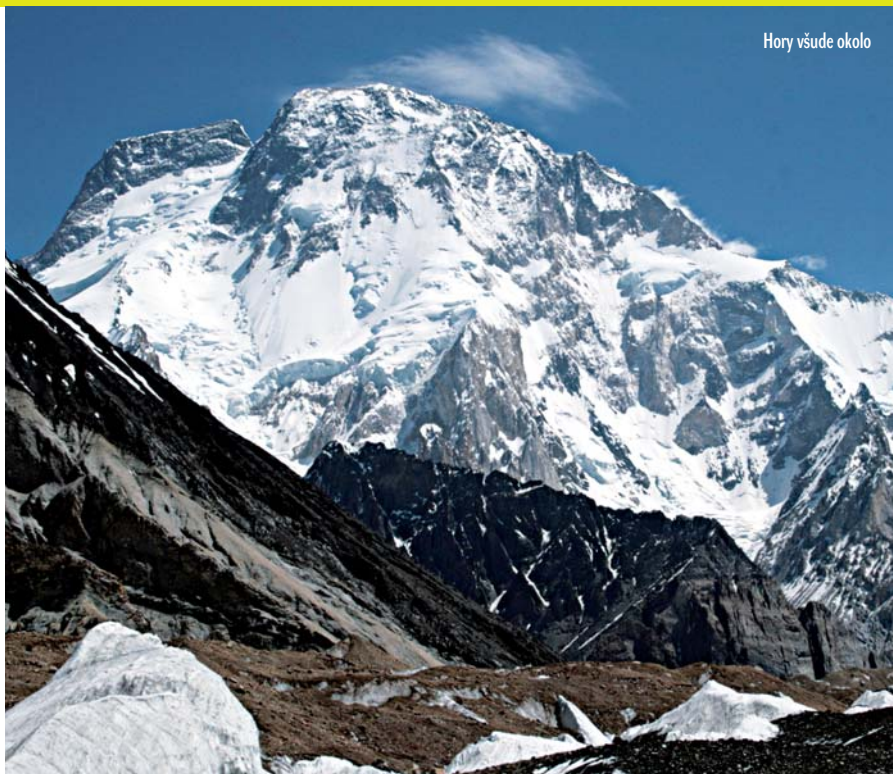
VÝSTUP NA VRCHOL URYCHLILI KOREJCI

Mára se Zdeňkem vyrážejí do jihovýchodní stěny, startují pokus o prvovýstup dosud neslezenou cestou alpským stylem. Na šest dní mizí z dohledu. My jdeme opět přes nenáviděný ledovec do jedničky, a poté spolu s ostatními dál do dvojky, někteří s cílem pokusit se o vrchol.

Na kopci se objevuje početná korejská expedice, která přilétá vrtulníky z Nanga Parbatu. Cílem je výstup korejské horolezkyně na její třináctou osmitisícovku. Početný tým šerpů fixuje k naší radosti vrcholový úsek, aby byl výstup pro korejskou horolezkyni co nejjednodušší.

Na vrchol poleze čtveřice Tráva, David, Kuba a Jarda. Odcházejí ve tři hodiny ráno, spolu s Korejci a skupinou Španělů, na kopci je tedy rušno. Dobrá předpověď vyhnala všechny ze stanů. Kluci postupují pomalu, ale jistě, vrchol se zdá na dosah.

Kubovi však docházejí síly a tři sta metrů pod vrcholem otáčí. Tráva, David a Jarda stanou na vrcholu za krásného počasí. Neuvěřitelná dřina, krev, pot a slzy jsou odměněny pěti minutami na vrcholu. Na první pohled se zdá jako blbost, že se tam někdo drápe, ale kdo někdy stál na vrcholu hory, rozumí. Při sestupu dochází k dramatické události. Tráva před sebe pouští španělskou horolezkyni, odcvakne se z jištění a v tu chvíli zaškokrtne mačkou a sebere se o tři sta metrů níž. Při jeho kotrmelcích po firnovém svahu se všem tájí dech. "Lucky man," poznamenávají nepálští šerpové, když vidí Trávu, jak se zázrakem zastavuje, zvedá a vrací se pro ztracený cepín. Do 3. tábora kluci již přicházejí bez neohody kolem osmé hodiny večer. Další den pokračuje sestup. Tráva je poněkud potlučen, takže se podělíme o vět-

Základní tábor

Vrchol

šinu jeho věci. Ten den se daří sestup až do base campu, ačkoliv cesta po ledovci přes polední parno se opět rovná peklu. V základním táboře se setkáváme s Márou a Zdeňkem, kteří se ze stěny vrátili, ale bohužel vrcholu nedosáhli. Zdeňka dostihly zdravotní problémy v podobě opakovaného zvracení, které jej natolik vysílilo, že se ve výšce nad sedmi tisíci se museli otočit.

Když jsme všichni šťastně v base campu, je potřeba řádně oslavit úspěšný výstup. Ali peče dort a zásoby alkoholu se výrazně tenčí. Na moréně se vylidňuje, sezóna končí, brzy vlaje již jen česká vlajka.

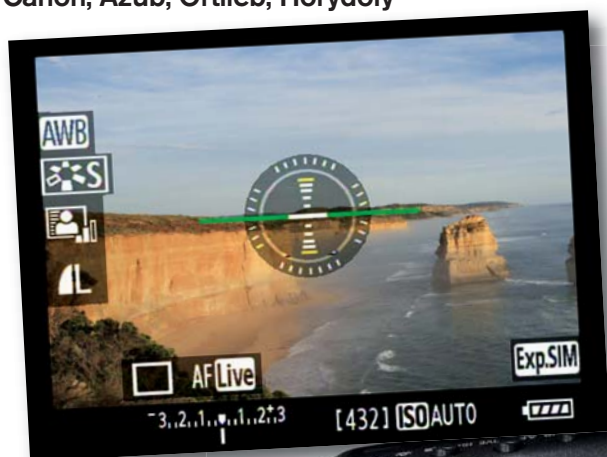
Počasí je stále pěkné. Mára se rozhoduje pro ještě jeden pokus o vrchol, tentokrát ale normálkou. Vyrážíme tedy na poslední cestu z base - Mára, Kuba a já. Ostatní užívají zasloužený odpočinek. Do jedničky dorážíme bez potíží, přespáváme v připravených stanech. Kuba, který je teprve třetí den po vrcholovém pokusu, poněkud vadne a druhý den nikam nepůjde. V jedničce byla spousta jídla a plynu, které nám darovaly ostatní výpravy, a Kuba byl ten nejpovolanější, aby se postaral o jejich likvidaci.

Já a Mára vycházíme do dvojky. Já tu zůstávám a Mára pokračuje ten samý den do trojky. Jeho tempo se nedá stíhat. Zabaluji camp 2 a sestupuji za Kubou. Nalézám ho ležícího ve stanu, s levou rukou zabořenou v pytlí s jídlem, jak se cpe. Leží tam asi poměrně dlouho, protože se již začal protávat ledovcem. Vyležel si tam útulný dolík.

Večer se vysláčkou dozvídáme, že Mára je na vrcholu, a je v pořádku v trojce, jen chudák nemůže moc mluvit. Ráno doráží do dvojky, kde ho vítáme, jak se patří. Jeho výkon je opravdu heroický: Sóló výstup na vrchol, ještě v nelehkých podmínkách, kdy musí prakticky celou cestu prošlapávat. Námaha na něm je vidět, ale je to pašák!

Balíme věci a jdeme na poslední sestup po ledovci do base campu. Opět přes poledne, opět peklo. V jednu chvíli nám náhle Mára mizí z očí. Prohlíží si zblízka jednu trhlínu, není z něj vidět ani bambulka na čepici. Ještě že jsme na laně. V základním táboře se situace opakuje. Dort a meruňkovice. ■

Text: Horydoly. Foto: Canon, Azub, Örtlieb, Horydoly

Armada Ant

Mohutné lyže kategórie big mountain jsou určené pro opravdové chlapy. Vyrábějí se jen v délkách 181 a 191 cm. Větší mají rozměry 133-107-123 mm a poloměr zatačení 27 m. Hodí se tedy pouze do hlubokého neupraveného sněhu. V křustě jedou jako tank, v prašnou plavou a mokřý rozbítý sníh bez rozpaků válčují. Nic pro styláře, hračky a elegány!

Info: www.armadaskis.com
Orientační cena: 16 000 Kč

Canon EOS 7D

Nová zrcadlovka patří na špičku vyšší amatérské třídy fotoaparátů. K tomu se vyrábí tři základní objektivy. Kvalita přístroje EOS 7D by se měla pohybovat mezi 50D a 5D. Jádrem je dvojice procesorů pro vysokou rychlost zpracování a vysokou kvalitu obrazu za každých světelných podmínek. Umožňuje rozsah citlivosti až do ISO 12 800, souvislé fotografování rychlostí 8 snímků za sekundu. Přístroj umožňuje rychlé přepnutí z fotografování přímo do režimu filmování. Rozlišení odpovídá Full HD. Uživatel může nastavit expozici a rychlost snímání. Zajímavá je rychlost 24 políček za sekundu, která vyvolává dojem podobný celovečernímu filmu. Při tom je velikost obrazu 1920 bodů. Při 720 bodech lze docílit rychlosti 50-60 políček za sekundu.

Info: www.canon.cz

Orientační cena: 40 000 Kč (pouze tělo)

Sulov Fashion a Texas

Dámské brusle v atraktivním módním (Fashion) nebo jeansovém (Texas) designu vyrábí značka, která vstala z mrtvých. Nerezové nože jsou vpředu opatřeny nezbytnými zoubky, boty mají uvnitř zateplování výstelku.

Info: www.sulov.net
Orientační cena: 1100 Kč (Fashion) a 900 Kč (Texas)

X-bionic Tracksuit Long Leg

Posledním výkřikem technologického vývoje sportovního prádla je X-bionic. Hřeje, chladí, odvádí pot. Komplety dlouhých spodků a triček s dlouhými rukávy oblékají především lyžaři a cyklisté v chladném počasí. Slabší materiál používají především běžkaři za teplejších dní, nebo cyklisté na zimních vyjíždkách. Sjezdáři a skialpinisté spíše sahají po silnějších a teplejších materiálech. Výrobce uvádí tři klíčové technologie. Pod názvem 37°C CCR se skrývá snaha o udržení tělesné teploty chlazením i ohříváním podle vnějších podmínek. 3D Bionic - Sphere jsou textilní mřížky všité na místa, kde se lidé nejvíce potí. Skin Nodor je syntetická příze s antibakteriální úpravou, která snižuje zápas těla během sportovního výkonu.

Info: www.x-bionic.com
Orientační cena: 4890 Kč

Ortlieb Shuttle

Pevný kufřík na fotoaparát nebo kameru ve tvaru batůžku vrhla na předvánoční trh firma Ortlieb. Její zkušenosti s všemožnými batohy a především cyklistickými nepromokavými brašnami jsou zárukou, že váš foták zůstane za všech okolností v suchu. Základem je polykarbonátový pevný kufr s kolečky a teleskopickým madlem. Záhy se ale může změnit na špičkový kufřík pro fotografy na cestách. Stačí ho jenom dovybavit vnitřně nastavitelným polstrovaním pro fototechniku. Navíc lze dokoupit ramenné popruhy pro použití jako batoh nebo upevnění na nosič kola. Shuttle tak může být kufr na dovolenou, fotobatohem, taškou na notebook nebo odolnou taškou na kolo. Váží necelých 5 kilogramů a vnitřní objem dosahuje až 25 litrů.

Info: www.azub.cz
Orientační cena: základní kufřík 4490 Kč, vnitřní vybavení pro přenos fotoaparátu 2390 Kč a popruhy na batoh nebo upevnění na kolo 1790 Kč.

Pyranha Fusion S

Menší verze loňského veleúspěšného modelu kajaku Vision je určená pro vodáky a především vodáčky menších postav. Je to univerzální kajak na divokou vodu. Hodí se na turistiku, expedice, playboating, creeking, ale zvládá i sjezdy vodnatých řek. Výhodou je uzavíratelný prostor pro zavazadla.

Info: www.vodak-sport.cz
Orientační cena: 26 600 Kč

Dahon IOS

Skládačka od leadaera skládacích kol se začne prodávat až na jaře příštího roku. Už teď je ale jasné, že bude využita nejlepší technologie – hliníkový rám, organické tvarování a rychlé skládání. Navíc je oznámeno několik vychytávek, jako pumpička v sedlovce, osvětlení zabudované do představce či dynamo v předním náboji. Praktická bude možnost nabíjení mobilních telefonů, GPS a všech dalších přístrojů, které pro nabíjení využívají USB port.

Info: www.dahon.com

Orientační cena: nebyla zatím určena

THERME LAA NA DYJI

RAKOUSKÝ LÁZEŇSKÝ A WELLNESS KOMPLEX THERME LAA, KTERÝ SE NACHÁZÍ NA ČESKO-RAKOUSKÝCH HRANICÍCH PŘÍBLIŽNĚ HODINU CESTY OD BRNA, PŘITÁHL V MINULÉM ROCE 116 TISÍC NÁVŠTĚVNÍKŮ Z ČESKA.

Text: Ondřej Hampl, Hana Korcová

Není divu, když nabízí lepší služby než většina tuzemských lázeňských center. Za několik málo tisícovek se tady dá strávit týden nebo víkend vodních hrátek, léčivých i relaxačních procedur a příjemného odpočinku s polopenzí. Příliš drahá není ani jednodenní návštěva zaměřená na

v České republice stále více in," míní generální ředitelka komplexu Therme Laa Bettina Spiesová.

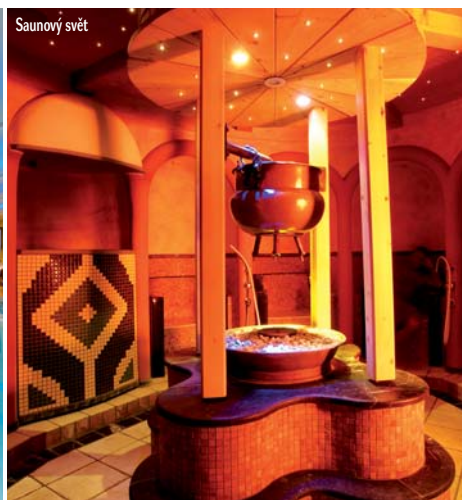
Zajímavý je údaj o průměrné délce pobytu v lázních. Bylo to 5,01 hodin, z toho připadá 22 % na pobyt v sauně.

Utečte před sychravým a chladným počasím a přijďte se zahřát a odpočinout do

plotou vody 28°C, saunový svět (procedury se solí, medem, mlékem, čokoládou, bylinkové sanatorium, aromatická, finská a hradní sauna, solné a královské parní lázně, odpočinkové a relaxační místnosti s vodními lůžky), masážní programy, odpočinkové místnosti, zimní zahrada, termální kino, péče o tvář i celé tělo.

Vodní svět

Saunový svět

koupání, saunování a pobyt v páře. Cenově se Rakušané přibližují k úrovni nedalekých slovenských termálních lázní. Přibližně 70 % denních hostů přijíždí z Rakouska a skoro veškerý zbytek je z České republiky. "Wellness dovolená začíná být

jednoho z největších termálních a saunových světů v Rakousku přímo na českých hranicích. Nabízí se vám velký termální bazén, venkovní vířivka, vodopády, solný venkovní bazén s podvodní hudbou a teplotou vody 36 °C, venkovní bazén s te-

Pro chladné podzimní dny připravil komplex Therme Laa různé varianty cenově výhodné nabídky, která se dá využít do 24. prosince. Například za Relaxaci v týdnu (5 nocí ve dvoulůžkovém pokoji s polopenzí) zaplatíte za osobu 79 EUR/noc. Za Wellness a odpočinek v týdnu (4 nocí ve dvoulůžkovém pokoji s polopenzí) zaplatíte za osobu 89 EUR/noc. Majitelé psů zaplatí za svého zvířecího přítele 15 EUR/noc. Speciálním bonusem pro

hosty z České republiky a Slovenska je personál hovořící česky. Více informací o rakouském lázeňském komplexu Therme v českém jazyce najdete na webu http://www.therme-laa.at/xxl/_lang/cs/index.html ■

NEJLEPŠÍ LYŽAŘSKÝ FILM Z ELIÁŠE

Text: Amanda Follett. Foto: Red Bull - Volker Holzner a Vítěk Ludvík

Jednoznačně nejlepší a nejpůsobivější film letošního Mezinárodního festivalu outdoorových filmů je ski-alpinistický snímek Mount St. Elias. Ačkoliv festivalová porota ještě nezveřejnila výsledky, je to podle názoru redakce Horydoly horký kandidát na vítěze soutěžní části festivalu.

Extrémní lyžař Axel Naglich zhluboka dýchá v chladném nočním vzduchu. Paprsku čelovky svěruje obavy o sebe, svůj tým a svoji cestu. Polární záře svítí nad horou Svatého Eliáše jako aura nad světcovou hlavou. Na Tyndallově ledovci vládne mráz čtyřicet stupňů pod nulou. Axel pojede nejdelší svah světa na lyžích.

"You crash, you're dead," říká rakouský lyžař Axel Naglich o sjezdu z Mount St. Elias (5488 m n.m.) k oceánu. Spadneš a zabiješ se. Spolu s Rakušanem Peterem Ressmannem a Kanaďanem Jonem Johnstonem vystoupají a sjedou oněch 5488 výškových metrů. Věří tomu. Architekt Naglich přišel na nápad lyžovat z Mount St. Eliass, když nad ním letěl v letadle. Posledost svým projektem okamžitě přenesl na svého přítele a lyžařského instruktora Ressmanna. Na poslední chvíli se k týmu připojil stavitel Johnston.

Tým se dostává na Haydenův hřeben (3000). Předpověď zní na několik dní fantastického počasí díky stále tlakové výši. Je to pro lyžaře skutečný dar bohů. Trojice Naglich - Ressmann - Johnston není první, kdo se o slyžování největšího převýšení světa pokouší. Naposledy zkusili zvládnout tento husarský kousek Američané Aaron Martin a Reed Sanders v roce 2002. Byli aklimatizovaní, měli několik dní výborného počasí, ale těsně pod vrcholem je zabila bouře. Jejich těla nebyla nikdy nalezena a Eliáš si je nechal jako rituální obětiny. Zvedá se vítr a na dvanáct hodin přibíjí lyžaře do bivaku. Následující den se vrací difúzním světlem s nulovou orientací zase na Haydenův hřeben. Je to další prohraná bitva s množstvím naku-mulovaného sněhu. Jsou rádi, že se živí dostávají zpět. Po třech dnech je družstvo letecky převezeno do bezpečí. Okno rela-

Mezinárodní festival outdoorových filmů na internetu najdete na webu www.mfof.cz. Poslední promítání se konají v Českých Budějovicích 1.-3. prosince a v Praze 27. listopadu - 5. prosince.

tivně dobrého počasí se uzavírá. Jon Johnston akci vzdává. Podle něj jde všechno na levačku. "Pokud bychom měli ještě jeden den hezkého počasí, byli bychom nahore," později uvedl Johnston.

"Kdybychom strávili ještě jednu noc na hoře, byli bychom v pěkné bryndě." Návrat na Mount St. Elias je ve znamení střidmosti. Zatímco první pokus podporovaly desítky lidí, teď jsou na výstup jen čtyři. Lyžaři Naglich a Ressmann, kameraman a horský vůdce. Jejich přístup je typicky evropský - chtějí být lehčí a rychlí. Během několika dní jsou zpět na Haydenově hřebeni. V noci zdolávají strmé skalní stěny, kde se žula rozpadá při prvním doteku. Lana z prvního pokusu jsou rozedraná a nepoužitelná. Tým balancuje na hraně rozhodnutí, zda se otočit podruhé. Nakonec Naglich bere rozhodnutí na sebe a jde se dál. Noc tráví společně ve čtyřech tisících metrech. Do rána napadne množství čerstvého zrádného sněhu. Pod sebou pozorují deskové laviny, reálné nebezpečí hrozí i jim. Na plošších úsecích, kde lze očekávat ledovcové trhliny, se družstvo jistí lanem. Ve strmějších pasážích lezou pro urychlení každý zvlášť. Naglich komentuje taktiku lapidárně: "Jeden na laně spadne a čtyři jsou mrtví. Proto jsem počítal s tím, že bez lana spadne jeden a ostatní přežijí." Důležité je, že jsou rychlí, což je klíčem k úspěchu na hoře, kde se počasí mění kaž-

dým okamžikem. Poslední tábor je postaven ve 4700 metrech. Všichni probděl celou noc, protože teplota klesá na čtyřicet stupňů pod nulu.

SUMMIT DAY TEĎ ANEBU NIKDY

Ve vrcholový den všichni velmi riskují. Boří se po pás do sněhu, nahore prolamují ledovou kůru, dole nařezávají deskové lavinky. Eliáš brání svých posledních padesát metrů strmými nestabilními séraky. Nagel mezi nimi nachází úzký průchod a prudkým vyledněným žlábkem dolézá na vrchol. Axel Naglich a Peter Ressmann stojí na vrcholu Mount St. Elias. Na vrcholu pobýli deset minut. Ne více. Nabírají trochu kyslíku do plic, nazouvají lyže a jedou nestabilním sněhem. Navrch je ledová kůra, pod ní různorodý prašan. "Nebylo to super lyžování, tato hora ho nikdy neposkytuje," míní Naglich. Za hodinu jsou v táboře (4700). Balí vybavení a natěško sjíždějí o tábor níž (4000). Tam naposledy přespávají. Vyjedou už v půl třetí ráno, aby jim slunce nerozměklo terén při dalším sjezdu. V poledne jsou na Haydenově hřebeni (3000). Musejí se navzájem přesvědčovat, aby udrželi pozornost. Tyndallův ledovec pomalu ztrácí sněh, trhliny jsou nebezpečné a často nejsou vidět. Přesto oba v pořádku dorazí k moři na Icy Bay. Sjeli nejdelší svah na světě s převýšením 5488 metrů. Od vrcholu až k moři.

SMOLNÝ

Dolomitenmann

NA START DOLOMITENMANNA SE LETOS POSTAVILO 110 ČTYŘČLENNÝCH TÝMŮ SLOŽENÝCH Z BĚŽCE, PARAGLIDISTY, KAJAKÁŘE A CYKLISTY. JAKO KULISY SLOUŽÍ UŽ DLOUHÁ LÉTA LIENZSKÉ DOLOMITY VE VÝCHODNÍM TYROLSKU.

Text: Martin Kráčalík. Foto: Česká asociace extrémních sportů

Dolomitenmann je jeden z nejtvrdějších sportovních podniků tohoto druhu na světě. Schází se na něm největší konkurence a pořadatelé, diváci i závodníci ho pokládají za neoficiální mistrovství světa v terénních štafetách. Závod excelentně rozběhl Novozélanďan Jonathan Wyatt z INT týmu Kolland Topsport, který nebyl deset let poražen v běhu do vrchu a drží traťový rekord. Dvanáctikilometrovou horskou trať s převýšením neuvěřitelných 1950 metrů zvládl za 1 hodinu 23 minut 11 sekund.

Tým zadělal na vítězství ostatním třem členům svého mezinárodního týmu. Ten se tak po 3 hodinách a 54 minutách mohl radovat z vítězství v kategorii profesionálních týmů ve složení Jonathan Wyatt (NZL, běh), Christian Amon (AUT, paraglide), Herwig Natmessnig (AUT, kajak) a rakouský místní biker Alban Lakata. Čtyři minuty ztratil tým Robotunits, kde na biku závodil nestárnoucí Pallhuber Hannes. Překonal nejrychleji 1400 m převýšení na trase dlouhé 22,5 km s 26% stoupáním. Sjezd po sjezdovce měřil 14,5 km.

Se svým týmovým kolegou běžcem Marcem Gaiardem prokázali dobrou formu, stejně jako každý rok. Herald Hudetz se stal nejrychlejším kajakářem na 5 km dlouhé trase osázené 32 bránami s protivodnými výjezdy a sedmimetrovým skokem na startu. Bronz získalo družstvo Rossignol/Gigasport/Austriapin. V něm se jako jedna z předních osobností tohoto závodu představil známý italský běžec Marco de Gasperi, který po dlouhém nelítném boji s Jonathanem Wyattem získal nakonec těsně druhé místo mezi běžci.

Kajakář mizí hluboko pod hladinou

Smůla Fackelmannu

Nejlepší česká štafeta Fackelmann vybojovala 4. místo, ale při týmu letos nestálo sportovní štěstí. Poté co běžec Krupička udržel kontakt s mistrem světa Wayattem z Nového Zélandu, se paraglidistovi Škrabálkovi zamotaly na druhém startu padákové šňůry, k tomu kajakáři Kamilu Mrůzkovi spadla na startu krycí deka, musel vylézt na břeh a vylévat vodu z kajaku. I přes ztráty kvůli uvedeným technickým problémům dokázali předat štafetu v kontaktu na 4. místě. Biker Robert Novotný prokázal návrat do světové špičky. Ve výjezdu do vrchu porazil Italy Pallhubera i Deha a vyjel rovnocenný čas s vicemistrem světa Laktaou. Fantastický výkon znamenal posun na 3. místo s náskokem 30 vteřin. Ve sjezdu udržoval třicetivteřinový náskok i přes zauzlený řetěz a nutnost jeho opravy. V poslední brance na sjezdovce světového poháru však dostal defekt a následný pád znamenal smolný propad na 4. místo.

mezinárodní
SPORTOVNÍ
veletrh

mezinárodní
CYKLISTICKÝ
veletrh

mezinárodní
výstava
LODÍ
A VODNÍCH
sportů

mezinárodní
výstava
KARAVANŮ
a obytných
automobilů

www.sport-life.cz

www.bike-brno.cz

www.boat-brno.cz

www.caravaning-brno.cz

7. – 10. 10. 2010
BRNO – VÝSTAVIŠTĚ

Lyžujeme v Polsku

Text a foto: kt

ZIMNÍ POLSKO JE LÁKAVÉ PŘEDEVŠÍM PRO LYŽÁŘE, KTERÍ BYDLÍ NEDELEKO HRANIC A ZÁROVEŇ CHTĚJÍ POZNAT NĚCO JINÉHO. NEVÝHODOU POLSKÝCH SVAHŮ JE MENŠÍ MNOŽSTVÍ SNĚHU. JSOU NA SEVERNÍ A TĚDY NÁVĚTRNÉ STRANĚ HOR. KDYŽ SE ALE PODARÍ POČASÍ A LEŽÍ DOST SNĚHU, JE V POLSKU KRÁSNÉ LYŽOVÁNÍ.

Sníh a vlhkost, které se ženou do Evropy po rovinách od Baltu a Severního moře, se totiž zastaví až o Krkonoše, Orlické hory a Vysoké Tatry, když se jim postaví do cesty. Za hřebenem se vytvoří rotor a sníh spadne do Česka nebo na Slovensko. Všechny hory na polsko-českém pomezí spadají prudkými severními srázy do rovin. Je to daleko větší kontrast, než u českých hor, které se k hřebenům propracovávají pomalu přes pahorkatiny a podhůří a samotné hřebeny nejsou tak impozantní, jako na polské straně. Ideální stav obvykle nastává koncem ledna, kdy je mráz, dost sněhu a tratě jsou sjízdné. Druhé pěkné období je v dubnu,

kdy už si moc nezalyžujete, sníh je mokrý a dole už sjezdovky odtávají. Nahoře leží v tu dobu bílý sníh a dole se zelená tráva a výhledy do jarních rovin jsou skvostné.

BĚŽKOVÁNÍ V PRÁZDNÉ STOPE

Poláci vybudovali v Krkonoších systém turistických a kondičních běžeckých tras podobný jako je na české straně, ale lyžuje v nich o mnoho méně lidí. Nástupní místa jsou pro Čechy vhodná především v Novosvětském sedle nad Harrachovem a na Pomezních boudách. Do stopy se tam nastupuje pár metrů za celnici. Jizerky jsou vhodnější spíše pro

verní straně Tater je Zakopané. Odtud jezdí moderní lanovka na Kasprowy wierch, což je modla polského lyžování. Je nejvyšší sjezdovka jsou na něm nejdelší. Skiareál pro začátečníky je nedaleká Gubalowka, který je mimo jiné vybavený kolejovou lanovkou. O kousek dál se jezdí v malém kompaktním skiareálu Nosal. Podobné je to ve skiareálu Polana Szymoszkowa. Na kopečkách přímo v Zakopaném je v provozu dalších osm nezávislých vleků vesměs vhodných na pár hodin výuky lyžování nebo snowboardingu. Moderní malé kompaktní středisko pod Vysokými Tatrami je Czorsztyn.

POLSKÁ STRANA KRKONOŠ

Největší Krkonošské středisko je Karpacz. Odtud se jezdí prastarou lanovkou na Velkou kopu s několika modrými a červenými sjezdovkami. Když je sníh, bývá tu přeplněno. Ale za to se jede několik kilometrů pořád z kopce. Běžkaři odtud vyrážejí na hřebenovku. Nejvíce je pěších turistů, kteří stoupají na Sněžku.

ZA ORLICKÝMI HORAMI

Další známé polské středisko je Zieleniec v Orlických horách na půl cesty mezi Děštným a Duszníky Zdrój. Hranice překročíme na Šerlichu u Masarykovy chaty, na lyžích dojedeme po rovině dvě stě metrů k horní stanici vleku a můžeme se vozit na sjezdovkách. ■

turisty. Stopy jsou sice upravené, ale pro našince je tam dost daleko. Hory na polské straně jsou opuštěnější než na české. Městečka i vesnice jsou daleko od náhorní plošiny. Sem lze vyjet z Novosvětského sedla nebo využít hraniční přechod pro pěší na hoře Smrk kousek od nové rozhledny.

SJEZDOVKY VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Nejznámějším lyžařským střediskem na se-

sport4fun
www.s4f.cz

funkční / outdoorové oblečení

CANARD
TERMOVEL
SENSOR
TRIMM
JITEX

dámská bunda
TRIMM
2573,-

pánské scampolo
coolmax fresh
SENSOR
500,-

pánská bunda
softshell
CANARD
1362,-

pánská vesta
softshell
CANARD
1271,-

dámská mikina
highstretch
TERMOVEL
1185,-

dámské kalhoty
JITEX
535,-

INZERCE

Internet
<http://www.narty.pl>
<http://narty.onet.pl>

LYŽAŘSKÉ CESTOVKY

Marmolada (Itálie)

Kleinwalsertal
(Německo)

Každý rok na začátku zimy začíná boj o nás lyžaře. Na frontě ve válce o klienta proti sobě stojí velké cestovní kanceláře, firmičky o pár zaměstnancích, nízkonákladové cestovky a masivně se zapojují i jednotlivá zimní střediska podporovaná vládami.

Své polínko do ohně občas přiloží výrobci oblečení a výstroje, sdělovací prostředky i pojišťovny. Lyžování je totiž velký byznys. Zdaleka nejde jen o svezení na vleku, ale také o dopravu, pojištění, ubytování, zábavu a nakonec image regionu.

Na jedné straně stojí nezaplatitelné zážitky z vysokých hor prozářených sluncem a na druhé nekřesťanské peníze, které lyžaři platí.

Pro základní orientaci, anebo inspiraci přinášíme přehled cestovních kanceláří, které se specializují na lyžování. ■

Adventura Praha www.adventura.cz	Maxi Tour Praha www.maxitour.cz
Alexandria Praha www.alexandria.cz	Millenium Praha www.1hory.cz
Alpin-tour Týniště n.O. www.alpintour.cz	Nev-Dama Praha www.nev-dama.cz
Alpina Bmo www.alpina.cz	Petr's Praha www.petr's.cz
Alpy Praha www.alpy.cz	Pux Travel Bmo www.puxtravel.cz
Atis Bruntál www.atis.cz	Quicktour České Budějovice www.quicktour.cz
Atlantika Bmo www.atlantika.cz	Salve Praha www.salve.cz
Autoturist Praha www.autoturist.cz	Skialpin Melcher Rožnov p.R.
Beta-tour Praha www.betatour.cz	www.skialpinmelcher.cz
Blue Bell Rakovník www.bluebell.cz	Skipas Praha www.skipas.cz
Conti Praha www.ckconti.cz	Skol Praha www.skifrance.cz
Consultour Jičín www.consultour.cz	Skitur Praha www.skitur.cz
Čedok Praha www.cedok.cz	Slan Tour Slaný www.slantour.cz
Energoutour Praha www.ckenergoutour.cz	Smart Travel Chomutov www.smarttravel.cz
Euroski.cz Plzeň www.euroski.cz	Sport-S Chomutov www.sport-s.cz
Firo-tour Chomutov www.firotour.cz	Talpa Praha www.talpa.cz
Happy Tour Mladá Boleslav www.ckhappytour.cz	Tempo Tours Praha www.tempotours.cz
Horizont Travel Bmo www.horizont-travel.cz	Tipatour Třebíč www.tipatour.cz
Inex Plzeň www.ckinex.cz	Trip Jablonec nad Nisou www.ck-trip.cz
Interhome Bmo www.interhome.cz	Victoria Praha www.victoria-ck.cz
Intertrans Plzeň www.intertrans.cz	Vlna Chomutov www.vlna.cz
Juhász Orlová www.juhasz.cz	Vsacan Tour Vsetín www.vsacantour.cz
Kontakt Rakovník www.ck-kontakt.cz	World Travel Plzeň www.worldtravel.cz
Kudma Bmo www.kudma.cz	Zlín Tour Zlín www.zlintourtrips.cz

Nassfeld (Rakousko)

Text: Petr Buček. Ilustrační foto: kt

Lyže nebo sáňky v autě vás mohou zabít

S klopit zadní sedačky, lyže naházet do auta, k tomu hůlky, lyžařské boty, nasednout a jede se ke sjezdovkám. Málokdo si v tu chvíli uvědomí, co mohou volně pohozené předměty způsobit. Stačí náraz v rychlosti 50 km/h a lyže s ostrými hranami letí kolem hlavy řidiče, dvoukilové boty najednou ohrožují spolujezdce váhou dospělého muže.

Lyže a sáňky uvnitř auta se při nárazu promění v nebezpečnou lavinu. Lyže ani další velká zavazadla proto nesmí zůstat v autě volně položená. Nejlépe je připoutat napínací popruhy ve spojení s oky na dně kufru.

NEBEZPEČNÝ VÝLET NA LYŽE

Nárazový test autoklubů několika zemí západní Evropy ukázal, jak nebezpečný může být výlet na lyže.

Před prvním nárazem testovacího auta naložili technici za přední sedadla dvojce lyže, dva páry lyžařské obuvi, hůlky, dva batohy a mezi řidiče a spolujezdce posta-

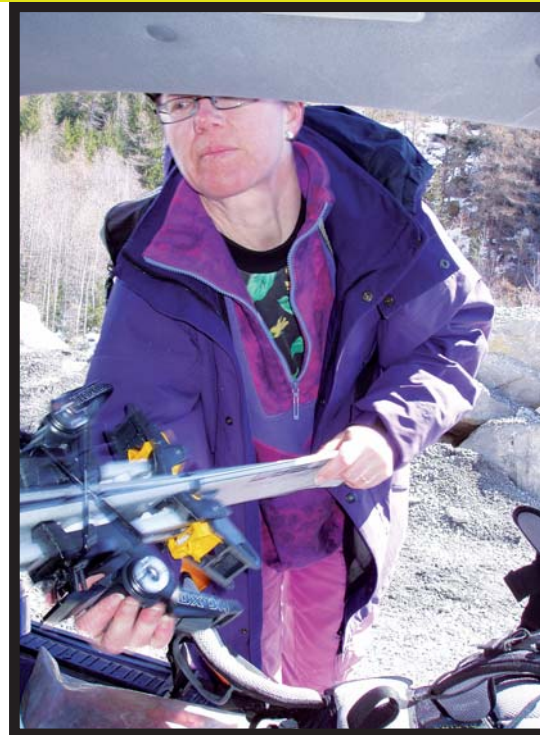
vili do držáku termosku s horkým čajem. Na přední sedadla usadili figuríny a auto rozjeli do padesátikilometrové rychlosti.

POGROM V KOKPITU

Následoval náraz do překážky. Zpomalené záběry na video a fotografie z testu ukazují, jak lyže letí okolo hlav figurín. Každé vychýlení dráhy letu lyží do strany by znamenalo srážku s hlavou řidiče nebo spolujezdce.

Saně narážejí do krku řidiče. Termoska se tříští a horká voda stříká okolo. Batoh rozbíjí čelní sklo. Lyžařské boty sice neopustily zadní část auta, ale narazily do předních sedadel zezadu.

"Už při nárazu v rychlosti 50 km/h se boty vážící dva a půl kilogramu mění na střelu o váze 75 kilogramů, což odpovídá hmotnosti dospělého muže," upozorňuje na stránkách rakouského autoklubu ÖAMTC k výsledkům testu šéftechnik Max Lang. Autoklub připomíná, že zatímco konstrukce dnešních aut umožňuje

připoutaným cestujícím přestát náraz v padesátikilometrové rychlosti bez následků, špatně upevněná zavazadla znamenají pro posádku velkou hrozbu.

Video z testu si můžete prohlédnout na webu www.horydoly.cz/vypsat.php?id=12540

Autor je šéfredaktorem Autembezpečně.cz

INZERCE

WWW.SHOCART.CZ

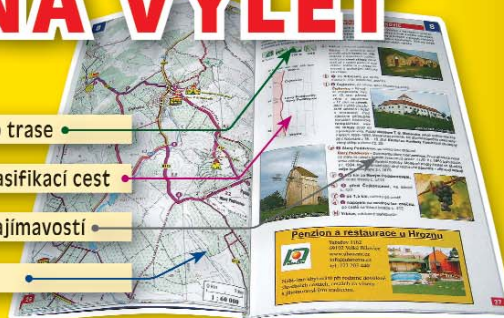
... A VÍTE KAM NA VÝLET

základní údaje o trase

profil trasy s klasifikací cest

stručný popis zajímavostí

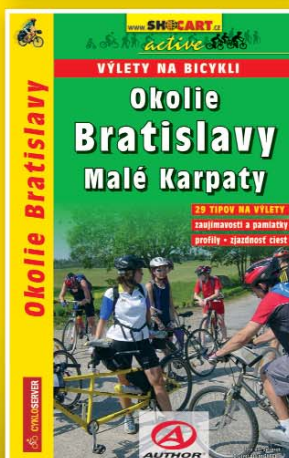
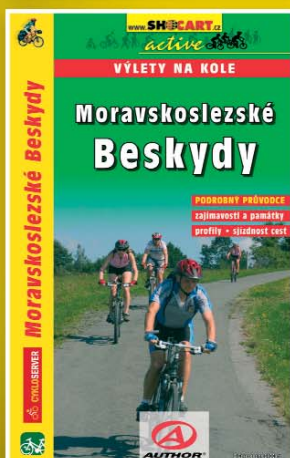
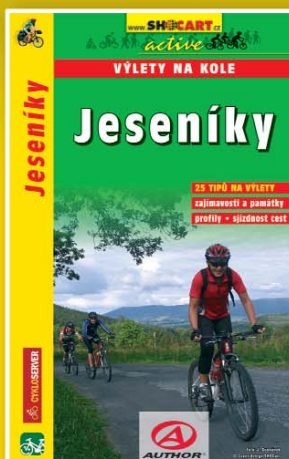
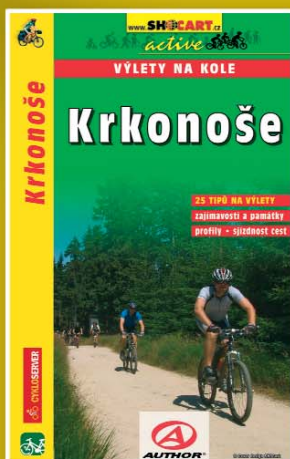
mapa s trasou

• podrobné mapy tras •
klasifikace povrchů • info
o zajímavostech, ubytování,
stravování • výškové profily •
převýšení • kilometráž •
fotografie

CYKLOSERVER

Jed' s partou! do Rakouska!

**SOUTĚŽ
S HORYDOLY
O TÝDENNÍ
POBYT
ŠESTI LIDÍ
V ZELL AM
SEE**

almliesl
Urlaub in den Bergen!
HÜTTEN & FERIENHÄUSER
www.almliesl.com

Zúčastněte se velkého podzimního kvízu na Horydoly.cz a získejte mnoho hodnotných cen:

1. cena – týdenní pobyt pro šest lidí v horském penzionu v Zell am See

2. cena – prodloužený víkend pro osm lidí v horském penzionu v Maishofenu a dalších deset cen v podobě ročního předplatného outdoorového magazínu Horydoly

Soutěž probíhá do **20. prosince 2009** a vyhrává ten, kdo nejlépe odpoví na kvízové otázky na www.horydoly.cz/kviz. Ceny do soutěže darovalo sdružení Almliesl, které nabízí pobyty v horských chatách a salaších v rakouských Alpách na území Salcburska a Tyrolska, a outdoorový magazín Horydoly.

Kvíz najdete na adrese www.horydoly.cz/kviz

HORYDOLY

Almliesl – Dovolená v horách
Horské chaty, salaše a penziony
Užijte si báječnou dovolenou v horských
chatách a salaších v salcburských
a tyrolských Alpách.

almliesl
Urlaub in den Bergen!
HÜTTEN & FERIENHÄUSER
www.almliesl.com

LEKI
www.leki.cz

POLE POSITION

TOUCH THE FUTURE

- ✓ **BEZPEČNOSTNÍ POUTKO**
PRO SNÍŽENÍ MOŽNOSTI ZRANĚNÍ
- ✓ **VELKÁ OPĚRNÁ PLOCHA**
PRO JISTÉ DRŽENÍ
- ✓ **DUTÁ OPĚRNÁ PLOCHA**
PRO ABSOLUTNÍ LEHKOST
- ✓ **VNĚJŠÍ TVAR BEZ HRAN**
PRO NEJRŮZNEJŠÍ ZPŮSOBY UCHOPENÍ

PERGON
NO 1 IN TREKKING SYSTEMS

Hole Leki používá
Horská služba České republiky

